

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) Author(s):	Zeno, Apostolo.; [Musikken af adskillige Mestere].
Titel Title:	<u>Gianguir : dramma per musica da rappresentarsi in Copenhagen il Carnevale dell'anno 1755 = Janguir : en musicalisk Opera til at opføre i Kiøbenhavn, i Fastelavns-Tiden 1755</u>
Alternativ titel Alternative title:	Janguir.
Udgivet år og sted Publication time and place:	Kiøbenhavn : trykt hos Andreas Hartvig Godiche, [1755]
Fysiske størrelse Physical extent:	129 s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

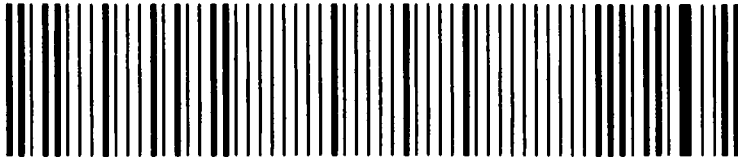

Zeno. Gianguir. 1755.

56. - 380.

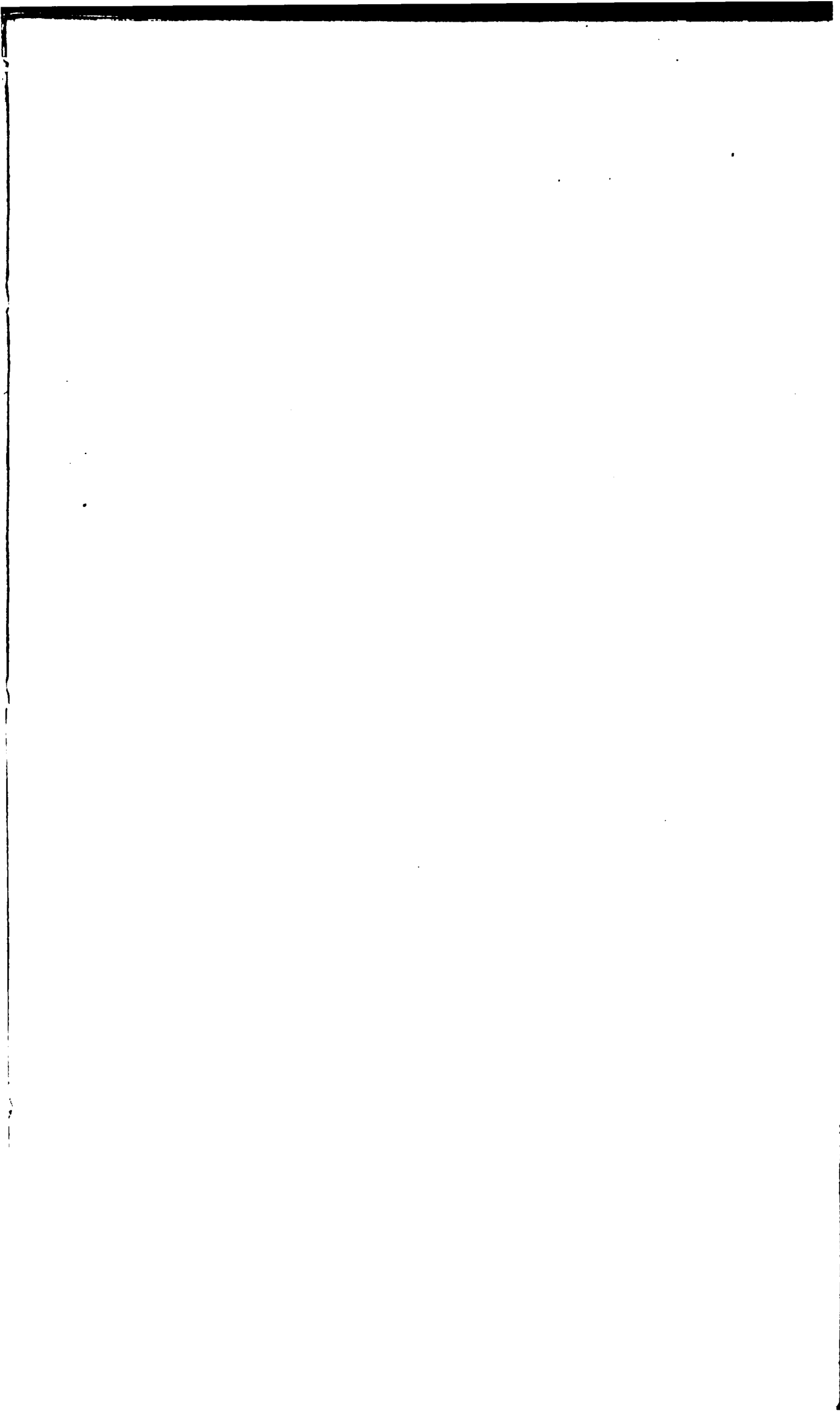
DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 56 8°

1 1 56 0 8 02400 3

+ ~~DET~~

GIANGUIR

DRAMMA

PER MUSICA

DA RAPPRESENTARSI IN
COPENHAGEN

IL CARNEVALE DELL' ANNO 1755.

Gianguir,

En Musicalisſe

Opera

til at opføre i Kjøbenhavn,

I Faſtelavns-Tiden 1755.

Kjøbenhavn,

Trykt hos Andreas Hartwig Godiche,
boende i Skindergaden.

La Poesia è del Sigr. APOSTOLO
ZENO.

Poesien er af Sig. Apostolo Zeno.

La Musica è di diversi Autori.

Musikken er af adskillige Mestere.

I Balli sono d' Invenzione del Sigr.
BERTALOTTI.

Dansene er af Sigr. Bertalottis Inven-
tion.

Le Scene sono parte del Sigr. BELLA
VITTE, parte del Sigr. MIT-
TERMAYER, ambedue Archi-
tetti Teatrali.

Præsentationerne ere deels af Sigr.
Bella Vitte, deels af Sigr. Mitter-
mayer, begge Theater-Malere.

Inventore degli abiti il Sigr. GIUSEPPI
MAZIOLI.

Klæde = Dragtene ere af Sigr. Joseph
Mazioli.

ATTO-

ATTORI.

GIANGUIR, Imperadore del Mogol.

Il Sigr. GIOVANNI CROCE Virtuoso di Camera
di S. M. il Rè di Svezia &c.

COSROVIO, primogenito di Gianguir
amante di Semira.

Il Sigr. ANTONIO DONINI di Sinigaglia.

SEMIRA, sotto nome di Alinda, Prin-
cipeffa di Cambaja, e Sorate, a-
mante di Cosrovio.

La Sigr. PRUDENZA SANI.

ZAMA, sua moglie.

La Sigr. MARIANNA FILIBERTI di Roma.

MAHOBET, Generale dell' esercito di
Gianguir, e amico di Cosrovio.

La Sigr. MARIANNA GALEOTTI.

ASAF, fratello di Zama, favorito di
Gianguir e amante di Semira.

La Sigr. ELENA FABRIS.

JASINGO, uno de' Capitani di Gian-
guir, ajo di Semira, e amico di
Cosrovio.

Il Sigr. DOMENICO SCOGLI.

La Scena è in Agra Capitale del Mogol.

BAL-

BALLARINI.

La Sigr. ROSA CARLINI.

La Sigr. GIOVANNI BERTALOTTI

La Sigr. MOREL.

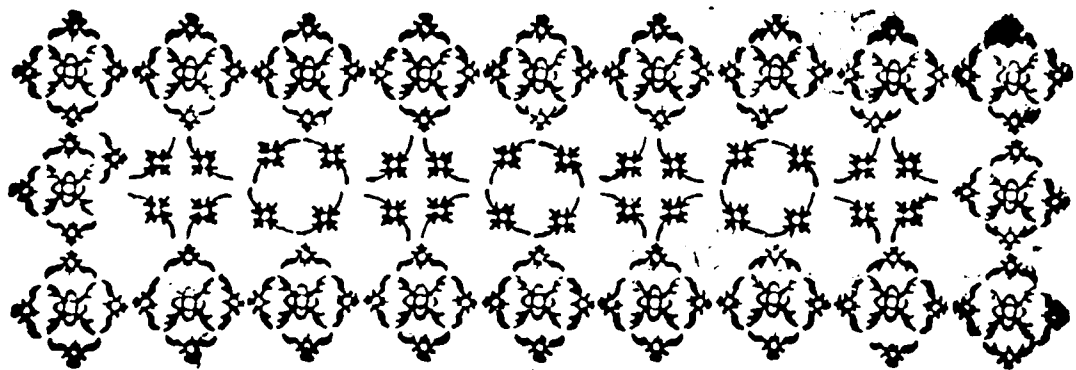
Il Sigr. LAURENT.

Il Sigr. BELLUZZI.

La Sigr. BELLUZZI.

Sei Figuranti.

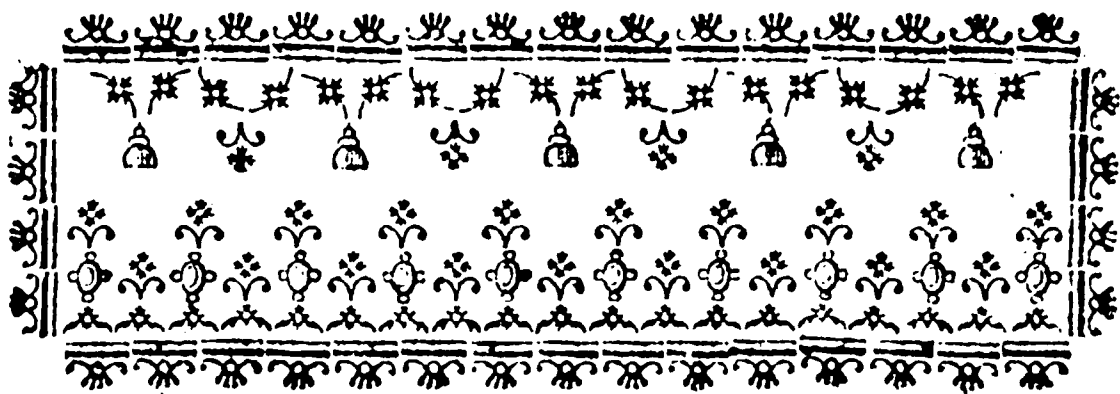

ARGOMENTO.

Gianguir, figliuolo di Akebar, Imperadore del Mogol, succedete al padre nel governo di quella vasta Monarchia. Egli vivente il padre era gli ribellato, e vinto ne avea ottenuto il perdono. Corse però voce, che Akebar vicino a morte, dichiarasse suo erede il Sultano Cosrovio suo nipote, e figliuolo maggiore di Gianguir. Comunque ne fosse, Gianguir succedete il padre, e di là a qualche anno, prese in Moglie Zama, Femmina Persiana, quanto bassa di nascita tanto sublime di Spirito, e rimasta vedova d' un ufficiale, che militava negli eserciti del Mogol.

Avca

Indholden.

Janguir, Akbars Søn, Kæiser af Mogol, efterfulgte sin Fader udi Regieringen af dette store Monarchie. Imedens Faderen levede, havde han rebelleret, og erholdt Pardon derfor, da han blev overvundet. Derudover gik Rygtet, at Akbar paa sit Yderste havde erklæret Sultan Cosrovius, sin Sønne-Søn, Janguirs ældste Søn til sin Arving. Dette u-aated kom dog Janguir til at succedere sin Fader, og tog, nogle Aar derefter, Zama, et Persiansk Fruentimmer til Gemahl; Saa nedrig som hun var af Fødsel, saa høi var hun af Forstand, og var en efterladt Enke af en Officier, som tjente ved Mogols Krigshær.

Avea ella una figliuola per nome Miraca, a lei nata del primo marito, e un fratello per nome Afaf. Gli opposti Sentimenti d' ambedue, e la fedeltà di Mahobet facilmente potranno scoprire con la Lettura del Dramma, al quale per maggior viluppo vi sono aggiunti gli amori di Semira Principessa di Cambaja, la quale per vendicar la morte del padre ucciso da Akebar, s' introdusse nel corte di Gianguir sotto il nome d' Alinda, e divenne amante di Cosrovio.

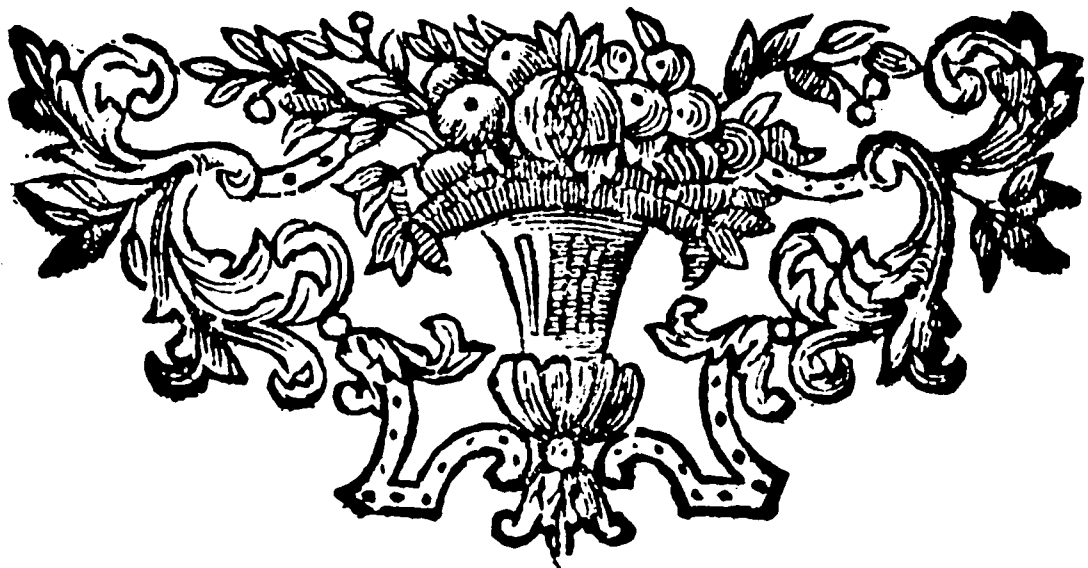
Il fondamento è tratto dalla Storia generale dell' Impero del Mogol, scritta dal Padre Catru.

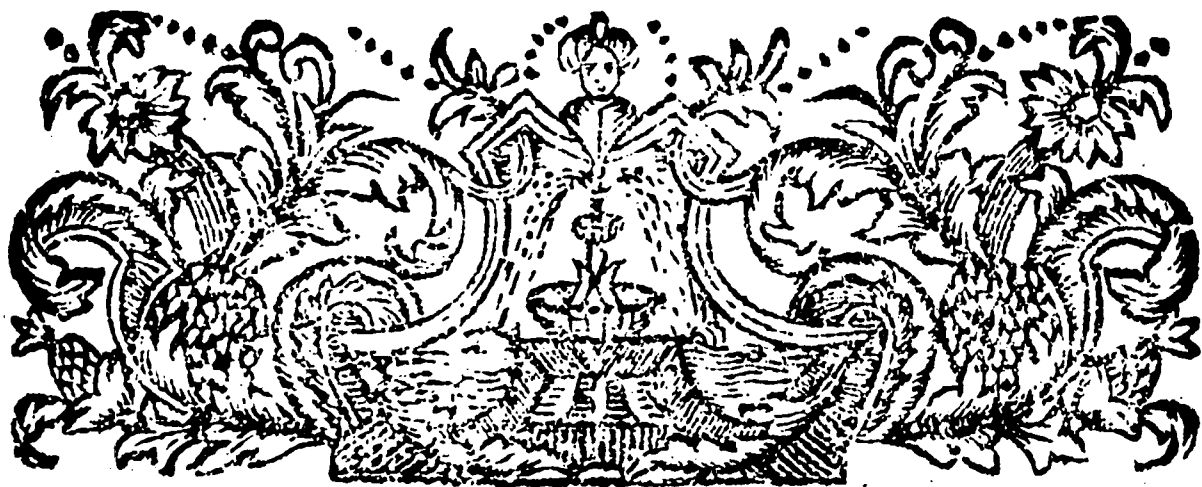

ATTO

Denne Zama havde en Datter navn-
 ligt Miraca, som hun havde avlet ved
 den første Mand, og en Broder, ved
 Navn Mahah. Begges stridige Mee-
 ninger, og Mahobeths Troeskab bliver
 man letteligen vaer ved at læse denne
 Opera, til hvilken, for desto større
 Forvirring, er føyet Semira, Prin-
 cesse af Cambana hendes Elskov, hvil-
 ken, for at hevne sin Faders Død, som
 var ihjelslaget af Akebar, havde ind-
 sneget sig ved Janguirs Hof, under
 Navn af Alinda, og var bleven Cosro-
 vii Elskerinde.

Grunden til denne Opera, er ta-
 gen af den almindelige Historie om Mo-
 gols Rige, skrevet af Pater Catru.

ATTO PRIMO.

SCEN. I.

Amfiteatro nella gran piazza di
Agra con portone in prospetto. Tro-
no imperiale da una parte.

Zama, Cosrovio, Mahobet, Guardie.

Zama. **E** allo invito Gianguir tolser
di pugno
La sua vittoria le discordie in-
terne?

Mahob. Sì, mia Regina, Kandahar ru-
belle
Sotto del nostro acciar veduto
avrebbe
Crescere il suo terren di ossa,
e di stragi,
Se - - -

Zama.

Første Act.

Første Scene.

Et Amphitheater paa den store
Plads i Agra med Udsigt af en stor
Port. En Kæiserlig Throne paa
den eene Side.

Zama, Cosrovius, Mahobeth,
og Dagten.

Zama. **S**aa har da de indvortes Usam-
drægtigheder revet den uover-
vindelige Zanguir Seyerens af
Hænderne?

Mah. Ja, min Dronning, det oprøriske
Kandahar skulle under vores Sværd
have seet sin Egn opfyldt med døde
Kroppe og blodige Nederlage, dersom
som . . .

Zama.

Zama. Mahobet, non più: i rei la trama,
 In altro tempo ascolterò, che
 altronde
 L' amor di sposa, il mio dover mi chiama.

(parte con guardie.)

SCEN. II.

Cosrovio, Mahobet.

Cosrov. Lieto or ti abbraccio, amico.

Mahob. Amico, e Servo,
 Pur che tu sia al mio Re Suddito,
 e figlio,

Cosrov. Nè Suddito, nè figlio: egli ribelle
 Contro del padre Akebar pug-
 nò, fù vinto.

Mahob. Perdon ne ottenne, ed emen-
 dò il suo fallo.

Cosrov. Nò, Gianguir che mi è padre,
 è mio vassallo.

Sai, che Akebar morendo, in
 me lo impero

Ne trasferì, e che Gianguir es-
 cluse.

Mahob.

Jama. Mahobeth, tael ikke meere derom, de skyldige med deres farlige Anslag vil jeg høre en anden gang; Thi min Riearlighed for min Gemahl, og min Skyldighed falder mig andenkeds hen.

(Hun gaaer bort med Vagten.)

Anden Scene.

Cosrovius, og Mahobeth.

Cosr. Jeg omfavner dig nu med Glæde,
min Ven.

Mah. Ven, og Tienere, siden du er baade en Underdan og en Søn af min Konge.

Cosr. Hverken Underdan, eller Søn; Han stred som en Rebeller mod sin Fader, og blev overvunden.

Mah. Han erholdte jo Pardon derfor, og bedrede sin Forseelse.

Cosr. Mey, Zanguir, som er min Fader, er min Basal. Du veed jo, at Alkebar, da han døde, overdrog mig Regieringen, og at han udelukte Zanguir derfra.

Mahob.

Mohob. Segui, e risponderò.

Cosrov. Sai, che di Zama.

Si accese, in Persia nata e di
vil sangue.

Questa mossa da Afaf suo fra-
tello,

De' suoi primi sponsali, a me
destina

Miraca, ignobil germe, o quel-
lo scettro

Che di già si dovrebbe a que-
sta mano,

Minaccia in dote al mio minor
germano.

Mahob. Cosrovio, è degna dei rifiuti
tuoi,

Si, la figlia di Zama, e in ciò
il mio zelo

L'onte non sofferrà del regio
erede.

Ma se al tuo Re, se al genitor
tu vuoi

Farti ribelle, ascolta;

L'ire infauste faran, l'armi
infelici,

Ed il primo io farò de tuoi
nemici. Ah

Mah. Bliv ved at fortælle, saa skal jeg siden svare dig.

Cosr. Du veed ogsaa, at han foretrak sig i Zama, som var fød i Persien, og ellers var af ringe Herkomst. Denne, ved sin Broder Asaphs Tilskyndelse, bestikker mig Miraca til Gemahl, en uædel plante af hendes første Ægteskab, og det Scepter, som allerede tilkom denne Haand, truer hun at ville give min yngre Broder til Medgift.

Mah. Cosrovius! Zamæ Daatter er din Afvisning værd, og i den Fald skal min Nidkærhed ikke understøtte den Kongelige Arvings Skam. Men dersom du vil gjøre dig til Rebeller mod din Konge og Fader, da veed, at din ulyksalige Brede skal være de ulyksalige Baaben, og jeg skal være den første af dine Uvenner.

Ah se placar non fai
 Tu stesso la procella,
 Io non farò la stella,
 Che ti potrà salvar.

Chiedendo aita in vano,
 Giuoco del vento infano;
 Ti perderai nel mar.

Ah se &c.

SCENA III.

Semira , Cosrovio.

Sem.

Si penso, mio bene?

Cosr.

S Alinda, Alinda!

Coll' amor tuo mi fai felice, è
 vero,

Ma poi coll' odio tuo vuoi farmi
 iniquo.

Sem.

E qual linguaggio è questo?

Sei tu Cosrovio? Nò; più non
 conosco

In te l' amante, e il Re. Lo
 schiavo io veggio

Di Zama, e di Gianguir; e for-
 se in breve

Di Miraca il consorte, *Cosr.*

Ach dersom du ikke selv
 Kand stille Stormen,
 Da er jeg ikke den Himmel,
 Som kand frelse dig.
 Forgiæves bedende om Hielp
 Skal du omkomme paa Havet
 Ved de rasende Binde.

Ach dersom ic.

Tredie Scene.

Semira, og Costovius.

Sem. Hvorfor saa Tanke-fuld, min Stat?

Cost. Allinda, Allinda! Du gjør mig lykkelig ved din Kiærlighed, det er sandt, men ved din Fortrydelse vil du tillige gjøre mig ubillig.

Sem. Hvad er dette for en selsom Tale? Er du Costovius? Nej, jeg kiender ikke meere i dig en Liebhaber og en Konge. Jeg seer du er en Slave af Zama og af Zanguir, og maa skee inden kort Tid Miracæ Gemagt.

B

Cost.

Cosr. Ah taci, Alinda,
Pria che te, mille vite io lascie-
rei.

Ma vincitor torna Gianguir a
noi.

Sem. Pensa, che Alinda à il suo ni-
mico in lui.

Cosr. E in lui Cosrovio il padre.

Sem. Questo nome

A' più potere in te, che quel di
amante;

Ma farò senza te la mia vendet-
ta.

Resta infedel.

(In atto di partire.)

Cosr. Ah no', mio Nume, aspetta.
Vedrai - -

Sem. Afaf istesso,
Che arde per me; saprà più me-
ritarmi.

Cosr. E contro un padre - - -

Sem. Contro un padre indegno,
Che per render più illustre il
suo trionfo,

Vuole in finta tenzon, mirarti
a fronte

Il fratello di Zama.

Cosr.

Cofr. Ach tie, Allinda, jeg ville hellere forlade tusinde Ricrester end dig. Men Seyer, Herren Janguir kommer igient herhid til os.

Sem. Betænk at Allinda har sin Fiende i ham.

Cofr. Og Cosrovius i ham en Fader.

Sem. Dette Navn formaaer meere hos dig end din Elskerinde; Men jeg skal nok soge min Hevn dig foruden. Bliv du kunns utroe. (Sun vil gaae bort.)

Cofr. Ach ney, min Gudinde, bliv her. Du skal see . . .

Sem. Alsaph selv, som elsker mig heftig, skal bedre vide at fortiene min Ricærlighed.

Cofr. Men imod en Fader . . .

Sem. Imod en uværdig Fader, som, for at giøre sin Seyervinding meere anseelig, vil see dig at byde Zamæ Broder Spidsen, i en Blind-Fegtning.

Cosr. Afaf?

Sem. Appunto.

Cosr. A Cosrovio tal onta?

Sem. A te coi torti

Lascia crescer ragione

Cosr. Amami, e credi,
Che un empio punirò.

Sem. Vedrò se amante
Fedele, o debil figlio oggi farai.

Cosr. No, più perfido, e vil non mi
dirai.

Sem. Bramar di perdere,
Per troppo affetto,
Parte dell' anima,
Nel caro oggetto,
E il duol più barbaro
D' ogni dolor.

Pur fra le pene
Sarò felice,
Se il caro bene
Sospira; e dice:
Troppo a semira
Fù ingrato amor.

Bramar &c.
SCE-

Cofr. Afaph?

Sem. Ja ret ham.

Cofr. Vil de gjøre Costobio flig en Skam?

Sem. Lad din Fornuft tage til med den Uret, dig tilføyes.

Cofr. Elsk mig, og vær forsikret, at jeg vil straffe en Ugudelig.

Sem. Jeg vil da see, om du i Dag vil være en troe Liebhabere, eller en skøbelig Søn.

Cofr. Ney, du skal ikke kalde mig utroe, eller nederdrægtig meere.

Sem. At forlange, man skulle miste
En Deel af sit Liv,
For en alt for stor Affect
Til sin kære Skat,
Er den meest barbariske Smerte
Af alle Smertes.

Jeg vil dog skatte mig lykkelig
Midt i mine Befymringer,
Dersom min kære Skat
Sukker og siger:
Riørlighed har været Semira
Alt for utaknemmelig.

SCENA IV.

Cosrovio , e Fasingo.

Iasing. **P**er cenno del Sultan, Prence,
a te vengo.

Cosr. Che vuol l' ingiusto Padre?

Iasing. Che tu in finta tenzon renda
più illustre
Col fior de' tuoi più fidi il suo
trionfo.

Questo il campo ne fia.

Cosr. Basta che giunga
Un suo voler, perche sia nuova
offesa.

Iasing. Avrai fra breve
Di Cambaja , e Sorate in tuo
rinforzo

Le bellicose schiere.

Cosr. Opportune faran. Ma l' ira mia
Raffreno appena - - -

Iasing. Modera, o Prence,
Gl' impeti bellicosi. A parte
anch' io

Sono

Fjerde Scene.

Coscovius, og Jasingus.

Jasing. Efter Sultanens Befalning kommer jeg til dig, o Prins.

Cosf. Hvad vil den uretfærdige Fader?

Jas. At du ved en Blind Trefning med Kierren af dine Folk skal gjøre hans Severbinding meere anseelig. Her skal Bladsen være til Striden.

Cosf. Der skulle just komme en nye Befaling for at gjøre mig nye Fortræd.

Jas. Guden en kort Tid kand du have Forstærkning af dine stridbare Tropper fra Cambaya og Surate.

Cosf. De kand og komme til Pas. Men jeg tæmmer neppe min Brede.

Jas. Styr, o Prins, din Hidsighed til Strid. Jeg tager ogsaa Deel i den

Sono de' torti tuoi; e provo, e
 sento
 Del tuo destin, non picciolo
 tormento.

Tu non fai da quanti affanni
 Nè pur fai da quai tiranni
 Tormentato è questo cor.

Grandi è ver son le tue pene,
 Ma il mio duol non à confine:
 Perdi è ver l' amato bene;
 Ma il mio fato à più rigor.

Tu non &c.

Cofr. Potrei è ver lagnarmi
 Del Padre che a si strana, e ria
 tenzone
 Espar mi vuol; ma non fia mai.
 Del sol destin mi lagno;
 Ma in faccia a tutte le nemiche
 schiere
 Saran lo credo, e spero
 Vittoriose le sole mie bandiere.

Serlo.

Uret, dig vederfares, og jeg føler og
fornemmer ikke liden Smerte ved din
Skæbne.

Du veed ikke hvor mange Be-
kymringer

Mindre hvor mange Tyranner
Der plager dette Hierte.

Dine Lidelser ere store, det er
sandt,

Men min Sorrig haver ingen
Grændser:

Du mister din elskelige Skat,
det er sandt;

Men min Skæbne er endnu
haardere.

Du veed icke

Cost.

Jeg kunde i Sandhed beklage mig over
min Fader, der vil udiætte mig saa
sælsom og lumpen en Kamp; Men det
skal jeg dog aldrig. Jeg beklager mig
alleneste over Skæbnen; Men jeg troer
dog og haaber, at mine Kahner allene
skal blive Sejrvindere frem for alle
de fiendtlige Tropper.

Serbo costante il core,
 Che di mia spada al lampo
 L' altero vincitore
 Vedrò cader sul campo
 Chiedendo in van pietà.

E frà l' armate squadre,
 Vedendo il mio valore,
 Il barbaro mio padre,
 Del troppo folle errore
 Tardi si pentirà.

Serlo &c.

SCENA V.

Dal fondo della Scena si avvanza un
 Carro trionfale, sopra cui siedono
 Gianguir, e Zama.

*Gianguir, Zama, Mahobet, Asaf; dopo
 Cosrovio, Soldati, e Schiavi
 Persiani.*

Gian. **L**a vittoria, e la pace ecco al
 mio carro

Avvin-

Jeg har 'det' bestandige Haab,
 At jeg skal see den stolte Seyer-

Herre

Kalde paa Bal-Pladsen
 For min blanke Kaarde,
 Bedende forgiæves om Pardon.

Og min barbariske Fader
 Vil alt for sildig fortryde
 Sin alt for daarlige Bildfarelse
 Naar han faaer min Taverhed
 at see

Blandt de bevæbnede Tropper.

Jeg har ic.

Tennte Scene.

Nederst paa Theatro kommer en
 Triumph-Bogn frem, hvorpaa Jang-
 quir og Zama sidder.

Janguir, Zama, Mahobeth, Asaph,
 derpaa Costovio, Soldater og
 Persianske Slaver.

Jang. See, mine Troe; Seyervindina og
 Fred

Avvinte, o fidi miei: La Perfia al piede.

Mi gettò le sue palme, e pose l'armi

Goda il mio impero tutto
Della vittoria, e della pace il frutto.

(Gianguir, e Zama cominciano a scendere. Gli schiavi si gettano a terra, e sopra di essi Gianguir, e Zama si avanzano.)

Zam. Mio Rè, quegl' infelici un di si lieto

(Giunge Cosrovio.)

Non funestino più coi lor sospiri.

Gian. Grazia chiedi in mia gloria. A te gli dono.

Cosrovio, Afaf, omai si adempia il cenno.

Afaf. Rompo gl' indugi, e al grand onor mi affretto.

Cosr. Arder mi sento d'ira, e di dispetto.

(parte.)

(parte.)

Mab.

Fred omgiver min Bogn: Heele Persien har fastet sig for mine Fødder, til Jorden med udstrakte Hænder, og nedlagt Gebehr. Mit heele Rige skal nu nyde Frugten af min Særvinding og Fred.

(Janguir og Zama begynder at stige ned fra Vognen. Slaverne kaster sig næsgrius til Jorden, og paa disse træder Janguir og Zama frem.)

Zama. Min Konge, lad disse Ulyksalige ikke gjøre saa glad en Dag bedrovet med deres Gul.

(Cosrovius kommer dertil.)

Jang. Forlang en Gunst til min Ære. Jeg giver dem i din Magt, Cosrovius, Asaph, lad nu min Befaling blive opfyldt.

Asaph. Jeg skynder mig uden Ophold til denne store Ære.

(Han gaaer bort.)

Cosr. Jeg brænder af Brede og Foragt.
(Han gaaer bort.)

Mahob.

Mab. Parte Cosrovio minaccioso, e torvo.

(*Giang. e Lama vanno sul trono.*)

Giang. Dopo un orrida guerra, altra ai vostri occhi

Ne succeda gioconda,

Dove parte non abbia odio, ne sdegno

Mab. Facciasi omai. Date, oricalchi, il segno.

(*Suonano gl' istrumenti militari, ed escono Cosrovio, e Alaf. colla loro squadriglia, avvanzandosi verso il trono, e piegate in atto di riverenza le armi. vanno al loro posto. I due Capi fermanfi davanti il trono per attendere gli ordini di Gianguir.*)

Gian. Prodi, da un falso ancora Simolacro di guerra

Si acquista vera lode. Armi innocenti

Trattinsi. Al fianco appesa

Sia di fregiola la spada, e non di offesa.

(*Cosro-*

Mah. Cosrovius gaaer trüende og bister bort.
(Janguir og Tama sætter sig
paa Thronen.)

Jang. Efter en forkræffelig Krig skal I faae
en anden at see, der er meere behage-
lig, og som løber af, uden Had og
Brede.

Mah. Lad nu skee en Begyndelse. Paukere
giver Segn til Striden.

(Krigs-Instrumenterne lader
sig høre, og Cosrovius tillige
med Asaph kommer frem med
deres Soldater, nærmende sig
mod Thronen, bøyer deres Ge-
vehr ned til en Hilsen, og ind-
tager deres Poster. De to
Anførere bliver staaende for-
ved Thronen for at vente paa
Befaling af Janguir.)

Jang. I tappre Krigs-Mænd, man erlanger
end og den sande Roes ved en falsk Af-
bildning paa Krigen. Lad os forlyste
os med de uskyldige Baaben; Og lad
Kaarden hænge ved eders Side til
Stads, og ikke til at skade nogen med.

Cosro

(*Cosrovio, e Asaf inchinato Gianguir vanno a porsi a fronte.*)

Cosr. Afaf, a ragion vai lieto, e superbo

Di tal nimico a fronte.

Asaf. Il cenno adempio

Del tuo gran genitore.

Cosr. Caro ti à da costare il mio rosfore.

(*Si battono senza vantaggio di alcuna parte. In fine quei di Cosrovio dan di mano alla sciabla, ed incalzano gli avversarj, che impugnata la loro, ritiransi fuori dell' anfiteatro inseguiti dagli altri.*)

Gian. Soldati, o là; si temerario un figlio!

(*Scendono dal trono, e Mahobet corre per dove à veduto uscire Cosrovio.*)

Zam. Mio Rè, del mio german corro a periglio.

Gian. Fino sugli occhi miei! De miei sospetti,

(*parte.*)

*m-
te.)
er-* (Cosrovius, og Asaph bøyer sig ned for Janguir, og gaaer derpaa hen at stille sig i Spidsen.)

Cost. Asaph, du har Aarsage til at gaae sig en Fiende saa glad og stolt i Møde.

Asaph. Jeg opfylder din store Faders Befaling.

Cost. Kiære, det skal koste dig min Skam.

*di
di
ia-
rj,
nsi
uiti* (De figter uden Fordeel paa enten af Siderne. Til sidst griber de af Cosrovii Partie til Baarden, og forfølger deres Modstandere, hvilke taber og retirerer ud af Amphitheatro, forfulgt af de andre.

un *Jang.* Soldater, holla; Saa formasteligen Son!

*bet
ire* (De stiger ned fra Thronen, og Mahobeth løber der hen, hvor han har seet Cosrovius gaae ud.

*or-
te.)* *Bama.* Min Konge, jeg løber hen til den Faare, min Broder stikker i.

iei (Sun gaaer bort.)

de *Jang.* Endog i min Nærvarrelse! See, der har

E de suoi rei disegni, ecco la
prova.

Mah. Riposte à l' armi il figlio. Asaf
è salvo.

Gian. Ma io sono oltraggiato,
E non son Rè, se resto inven-
dicato.

Quel mar la cui sembianza,
Placida sembra, e fida,
Solo incostanza annida,
Pien di procelle à il sen.

Colei che appar fedele
Ad un sincero affetto,
Spesso infedele à il petto,
Perfida poi divien.

Quel &c.

SCENA VI.

Zama, Asaf.

Asaf. Si dee pronto riparo al male
estremo.

Zam. Violento il detesto.

Asaf.

la har vi Beviis paa min Mistanke, og
 af Mah. Din Søn har nedlagt Gevehr. As-
 saph er i Behold.
 Tang. Men jeg er bleven fortørnet, og jeg er
 ikke Konge, dersom jeg lader dette gaae
 uhevet bort.

Det Hav som synes roelig
 Og sikker at see til,
 Laver paa idel Ubestandighed;
 Og er fuld af Storm og Uvejr.
 Den som synes troe
 Ved en oprigtig Affect,
 Har ofte et utroe Hierte,
 Og bliver siden en Meeneedere.

Det Hav ic.

Siette Scene.

Tama, og Asaph.

ale Asaph. Man maa hastig raade Bod paa saa
 stor et Onde.

Tama. Jeg gruer for dette Bold.

af.

C 2

Asaph.

Asaf. Ufa il più mite.
Sei madre a degna figlia; ella
si unisca
A Cosrovio in consorte.

Zam. Ah ch' egli opporrà sprezzi, e
ripulse.

Asaf. Non oserà, or che il suo nuovo
eccesso
Arma nel padre le vendette, e
l' ire.

Zam. Ai vinto, Asaf, ai vinto. E s' ei
perfiste?

Asaf. Ostinato si perde, e senza nostra
Colpa si perde. Al Re non man-
can figli,
Ne a Miraco consorti.

Zam. Or fù si faccia;
Neghi Cosrovio, o assenta,
Il suo voto, o il suo orgoglio
Forse daranno alla mia figlia il
soglio.

Asaph. Brug den største Mildhed, du kand.
Du har en værdig Daatter; Hende
kand du foreene i Egtteskab med Cos-
robio.

Jama. Nej, det vil han sætte sig imod, og af-
slaae det med Foragt.

Asaph. Det tør han ikke vove, nu da en
Overtrædelse sætter hans Faders Bøde
i Harnsk.

Jama. Har du bundet, Asaph, har du bundet.
Og om han bliver saa ved?

Asaph. Lad den Halstarrige omkomme, og lad
ham omkomme, uden at vi er skyld
deri. Kongen fattes ikke Sønner,
ikke heller Miraca Partier.

Jama. Vel an, lad det saa være; Cosrobius
maa nægte det eller samtykke derudi,
hans Egtteskabs Troe, eller og hans
Stolthed skal maaskee bringe min Dat-
ter en Krone til Beye.

Languir dovrà quel core
 Superbo, ed ostinato,
 Che non fa che sia amore
 E amore in sen non à,
 Ma pur a suo dispetto
 Dovrà piegarfi ancor.

Ma se del padre il perfido
 Disdegna la pietà,
 Si rende insopportabile
 Al mondo, e al Genitor.

Languir &c.

SCENA VII.

Semira, e Asaf.

Sem. **I**nfelice Semira, e fino a quan-
 do
 Sotto nome non tuo, raminga,
 e sola
 Per vendicarti un dì, viver do-
 vrai?
 Padre, fratelli, e regno
 Mi à involati Gianguir. Cosfo-
 yio all' empio

E figlio,

Dette hoffærdige og halstarrige
Hierte

Er værd at forsmægte;

Thi det veed ikke hvad Kiærlig-
hed er,

Og har ingen Kiærlighed i
Hiertet.

Men han skal dog endnu lade
sig bøye

Til sin egen Skam.

Men dersom den Troeløse

Foragter sin Faders Medliden-
hed,

Gjør han sig utaaelig

Baade for Verden og for sin
egen Fader.

Dette ic.

Endende Scene.

Semira, og Asaph.

Sem. Ulyksalige Semira, og hvor længe
skal du vel leve saa vildfarende og
forladt for at hevne dig en Dag? Jan-
guir har berøbet mig mine Brødre og

E' figlio, e ancor nudrisci
Per lui sensi d' amore?

Asaf.

Alinda?

Sem.

(Oh Dei,
Asaf è qui.)

Asaf.

Che mai ti turba?

Sem.

Il solo
Pensier del tuo periglio
Rendea tremante il cor, bagna-
to il ciglio.

Asaf.

Rasserenati, o cara;
Pende sul capo all' offensor ni-
mico

Sem.

La vendetta reale,
E contro un figlio
Vorrà un padre infierir?

Asaf.

Si, s' ei la destra
Ricuserà di mio nipote al nodo.

Sem.

(Misera me!) ma all' imeneo
ben chiare

Non anche ardon le faci.

Asaf.

E che! dirai
Se in pura luce scintillar le miri?

Sem.

Crescerà il mio contento. (E i
miei martiri.)

(parte.)

SCENA

Riget. Cosrobius er den Ugudeliges
Søn, og endnu bær du et kærtligt
Hiertelab til ham?

Asaph. Allinda?

Sem. (Ach Himmel, Asaph er her tilstæde.)

Asaph. Hvorover bliver du saa forbauset?

Sem. Den blotte Tanke om din Fare kom
mit Hierte til at skælve, og mine Øy-
ne til at løbe over af Graad.

Asaph. Giv dig tilfreds, o Kiære; Den Kon-
gel. Hevn overhænger den Uven, som
har forternet dig.

Sem. Vil da en Fader viise sin Grumhed
mod en Søn?

Asaph. Ja, dersom han veiarer sig ved at give
sin Haand til min Syster. Daatter,
og foreene sig med hende i Ægteskab.

Sem. (Jeg Glendige!) men Bryllups-
Faklerne ere endnu ikke antændte.

Asaph. Hvad vil du vel sige, dersom du seer
dem at brænde i fuld Skin.

Sem. Min Fornoyelse vil tage til og blive des-
sto større, (og mine Lidelser tillige.)
(Sun gaaer bort.)

SCENA VIII.

Asaf.

Con sì dolci lusinghe
A sperar tu m' invitti, o
mio tesoro;
Ma la sola speranza
Per Lusingar un cor non è ab-
bastanza,

Contro il destin che freme
Di sue procelle armato,
Combatteranno insieme
La speme, ed il timor.

Fuggir le mie ritorte
Che giova alle mia fede!
O' sciolto, è ver, il piede,
Ma non ò sciolto il cor.

Contro il &c.

SCENA

Ottende Scene.

Asaph.

Med saa søde smiggerfulde Ord vil
du, min Skat komme mig til at
haabe; Men Haabet allene er ikke til-
strækkelig nok til at smigre et Hierte.

Haab og Frygt

Skal begge stride tillige

Imod Skæbnen, som fnyser

Med sine Storm-Vinde.

Hvad nytter det min Troeskab,

At jeg undflyer mine Baand!

Min Fod er vel frie, det er

sandt;

Men mit Hierte er ikke frie.

Haab og ic.

Nien.

SCENA IX.

Gianguir, poi Cosrovio.

Gian. **V**enga Cosrovio. Affetti, a
qual di voi
Abbandono me stesso?

Cosro. (Assai già Nocque
Un soverchio furor. Cedasi al
tempo.)

Gian. (La grand' arte del regno è il
saper fingere.)
Più che al tuo Re, vieni al tuo
padre, o figlio;)
Se il saper di esser reo ti fa spa-
vento,
Col pensar di esser figliò a te
fa core.

Cosr. Son reo, se tal mi vuoi. Ma il
mio trasporto
Impeto fù di generoso ardire.
Un Asaf avversario a me fea
torto.
E in cimento anche finto
Non mi fofferfi, o sopraffatto,
o vinto.

Gian.

Tiende Scene.

Janguir, og derefter Cosrovius.

Jang. Lad Cosrovius komme hid. Hvilken af mine Affecter skal jeg nu lade raade?

Cosr. (En alt for stor Hidſighed har allerede gjort Skade nok. Jeg maa give efter til en betydelig Tid.)

Jang. (Det er en stor Kunst i en Regiering, at kunne forſtille ſig.) Kom, o Søn, til din Fader, mere end til din Konge. Derſom du frygter fordi du veed dig ſkyldig, da tag Mod til dig, ved at betænke, du er en Søn.

Cosr. Jeg er ſkyldig, om du ſaa vil anſee mig. Men min Overuilelſe har været en Hidſighed af en ædelmodig Tapperhed. En Aſaph, ſom var min Contra-Part, gjorde mig Uret. Og jeg kunde ikke taale at mishandles eller at overvindes, endog i en blind Trefning.

Jang.

Gian. Cedo , vuoi più ? Condanno i
miei sospetti,
E innocente ti abbraccio.
E perche non sia rotto un si bel
nodo
Da privato rancor , ne sia la fi-
glia
Di Zama arra sicura, e stabil
pegno.

Cosr. Come?

Gian. Nel suo imeneo gli odi abbian
fine:

Cosr. E al nostro real sangue
Darà gli eredi ella di nom vil
germoglio ?

Ma - - -

Gian. Resistere è van. Comando, e
voglio.

Cosr. (Al generoso il simular, che
pena!)

Ove un padre, ed un Re co-
manda, e vuole,
Non altro che ubbidir resta ad
un figlio.

Gian. Di lodevole ossequio util con-
figlio.

SCENA

o i Taug. Jeg tilgiver dig, forlanger du meere?
 Jeg forbander min Mistanke, og om-
 favner dig som uskyldig. Og paa det
 bel et saa sødt Baand ikke skal brydes ved
 fi- særdeles hemmelig Fiendskab, kand
 bil Zamæ Daatter være et sikker og be-
 standig Pant derpaa.

Cofr. Hvorledes?

an Taug. Ved at tage hende til Gemahl bliver
 ald Had ophævet.

vil Cofr. Og hun, som er af ringe Herkomst skul-
 le give Arvinger til vor Kongelige Fa-
 milie? Men . . .

e Taug. (Hvilken Pine er det ikke for et ædel-
 modig Hierte at hylle!) Hvor en Fa-
 der og en Konge befaler og vil, der
 kand en Søn ikke andet end adlyde.

ad Taug. En roesværdig Lydighed er et nyttigt
 Raad.

Zien

SCENA X.

-Asaf, e Detti.

Gian. **V**ieni, Asaf; in Cosrovio ec-
 coti il degno
 Sposo di tua nipote; a lui di tanto
 Onor, grazia tu rendi. Io vò
 a recarne
 Caro al par, che improvviso
 Alla madre Sultana il lieto av-
 vifo.

Già di piacer il gelo
 Corrermi al core io sento;
 E appena il mio contento
 Mi lascia respirar.

Chiaro mi sembra il cielo,
 Tutto mi reca gioja;
 E fra il piacer che provo
 Non ò più che bramar.

Già di &c.

SCENA

Tiende Scene.

Asaph, og de forrige.

Jang. Kom, Asaph; See her i Costobis
 en værdig Gemahl for din Syster-
 Daatter. Jeg gaaer hen at bringe
 Sultaninden hendes Moder dette klæde
 fomne og uformodentlige Nyd.

Jeg fornemmer allerede
 At det iisner i mit Hierte af
 Glæde;
 Og min Fornøielse
 Er færdig at avæle mig.

Himlen synes mig klar og reen,
 Altting giver mig Anledning til
 Glæde;
 Og ved den Fornøielse, jeg
 føler,
 Har jeg ikke meere end at ønske.

Jeg fornemmer ic.

D

Ellev

JA

SCENA XI.

Cosroio, Asaf.

Cosr. Siam soli, Asaf, or senti: Al
regio inapero
Mi fu d' uopo ubbidir. Forzai
me stesso,
E feci il mio dover. Segui il
mio esempio.

Riedi al Sultano, e il nodo a
cui mi astringe
Sciogli tu stesso.

Asaf. Io ?

Cosr. Si scioglier tu il dei,
Che a tuo vantaggio il feduttor
ne sei.

Asaf. Fatto non ò si ardito.

Cosr. In te col fatto
Temerario è l' amor. Tu mio
rivale ?

Asaf. Come? vorrai - - -

Cosr. Già disse. E se forzarmi
S' infista a un imeneo che odio,
e detesto,

Tu

Ellevte Scene.

Cosrovius, og Asaph.

AI
zai
il
a

Cosr. Vi ere nu allene, Asaph, hør nu det var mig fornøden at adlyde den Kongelige Befaling. Jeg tvang mig selv og gjorde min Pligt. Følg mit Exempel. Gak til Sultanen igien, og løs du selv den Knude, som han har knyttet mig med.

Asaph. Jeg?

Cosr. Ja, du maa løse den; thi du er deri en Forfører til din egen Fordeel.

tor Asaph. Jeg har ikke saa dristig et Overmod.

Cosr. Foruden dit Overmod, har du og en formastelig Kierlighed. Du er jo min Rival:

nio Asaph. Hvorledes? Vilde du . . .

lio, Tu Cosr. Jeg har allerede sagt dig det. Og dersom du bliver ved at tvinge mig til et Partie, som jeg hader, og bær en

Tu di tanta insolenza
 Mi pagherai colla tua vita il
 fio,
 Nè il Rè ti salverà dal braccio
 mio.

Asaf.

Ubbidirò. (Ma dell' oltraggio
 atroce
 Vendicarmi sapran silenzio, e
 voce,)

(*Parte.*)

Cosr.

Tolgami ad altro inciampo
 Sollecita partenza, e con Alinda
 L' amor mi segua, e la vittoria
 al campo.

Colle procelle in seno
 Di cento affanni, e cento
 Il misero mio core
 Già sento Naufragar.

Con generosa brama,
 Tra i rischi, e le ruine,
 Di nuovi allori il crine,
 Io volo a circondar.

Colle &c.

Fine dell' Atto Primo.

ATTO

Uffkye for, skal du betale mig med dit Liv, til Straf for saa stor et Overmod, og Kongen skal ikke engang kunde frelse dig fra min Arm.

Asaph. Jeg vil da adlyde dig. (Men min Tausbed og Tale skal vide at herne sig over denne grove Overlast.)
(Han gaaer bort.)

Cosr. Gid jeg ved min hastige Bortgang herfra maatte undgaae et nyt Ulystod, og at Kierlighed maatte følge mig med Allinda, saa vel som Seyeren i Feldten.

Jeg fornemmer allerede
Mit beængstede Hierte at lide
Skibbrud,

Bed de omkring svevende
Storm-Vinde

Af hundrede og hundrede Be-
kymringer.

Jeg haster med en ædelmodig
Begierlighed,

At krone min Jffe
Med nye Laurbær-Greene.

Ende paa den første Act.

ATTO SECONDO

SCENA PRIMA.

Deliziosa,

Semira, e Iasingo.

Sem. **D**ata dunque è la fede?
 Mi tradisce Cosrovio? E
 mi pospone
 Alla figlia di Zama? Oh Dei.

Iasing. Semira - - -

Sem. Chi creduto l' avria? Tante
 promesse?
 E tanti affetti? e tanti giura-
 menti.

Iasing. Eh, dà luogo e ragion.

Sem. Che puoi tu dirmi,
 In discolpa del perfido?

Iasing. Egli vista
 Nel comando la forza, e nel
 rifiuto
 L' inevitabil pena,

Che

Anden Act.

Første Scene.

En prægtig Hauge.

Semira, og Jafingo.

Sem. Saa er da Løftet alt gjort? Saaledes forraader Cosrovius mig? og agter mig ringere end Zamæ Daatter? Ach Himmel!

Jafing. Semira . . .

Sem. Hvem skulle have tænkt dette? Saa store Løfter? Saa store Affecter? Og saa store Eder?

Jaf. En, gib dog Fornuften Stæd.

Sem. Hvad kand du sige mig til den Troeløses Undskyldning?

Jaf. Hvad skulle han vel giøre, da han saae Magten i Befalingen, og en uforbie-

Che far potea? Finger offe-
quio al padre - -

Sem. E sposarsi a Miraca

Iasing. Ancor nol fece.

Sem. Ma lo farà. Forse a quest' ora
al fianco

Della rival, de' torti miei si ride.

Iasing. Quante volte tu stessa
A simular lo configliasti!

Sem. in campo

Farlo era giusto, e non in fac-
cia al vile

Talamo di colei.

Iasing. Pria che lui condannar - - -

Sem. Già son tradita

Iasing. L'ira' - - -

Sem. Lasciami, parti,

Vò restar tutta in preda all' ira
mia.

Iasing. Mal si accorda ragion con ge-
lofia.

Di quell' ingiusto sdegno

Io la cagion non vedo:

Offenderti non credo,

Parlandoti sincer,

Tu

gængelig Straf i sin Modstand? Han
maatte forstille sig mod sin Fader

Sem. Og tage Miraca til Gemabl.

Jas. Det gjorde han ikke endnu.

Sem. Men han vil gjøre det. Maaskee man
i denne Time, ved Siden af min Ri-
val, beleer min Uret.

Jas. Hvor ofte har du ikke selv raadet ham
til at forstille sig!

Sem. I Feldten var det billigt, og ikke ved
saa nederdrægtig en Formæling med
hende.

Jas. For du fordømmer ham

Sem. Jeg er allerede Forraad.

Jas. Din Brede

Sem. Lad mig være i Roe, og gaa bort. Jeg
vil gandske overgive mig til min Brede.

Jas. Fornuften kommer slet overeens med
Zalousie.

Jeg seer ikke Aarsagen

Til denne ubillige Brede:

Jeg tænker ikke at fortørne dig
Bed at tale oprigtig.

Tu lo rendestiamante,
Colpa del tuo sembiante,
La libertà del labbro,
La servitù del cor.

Di quell' &c.

SCENA II.

Semira, Cosrovio.

Cosr. **D**elusi ò i miei nimici. La
funesta

Regia tosto fuggiam.

Sem. (Vedi, che audacia!)

Io fuggir teco? quella

Che qui lasci è Miraca; e Alin-
da io sono.

Cosr. Svulse un assenso violento al
core

Un impero crudel.

Sem. Sei mentitore.

Cosr. Ah! se mi credi reo, troppo
mi affliggi.

Sem. La tua sposa gentil può con-
solarti.

Cosr.

Du har giort ham forliebt:
 Dit Ansigt, din frie Tunge.
 Og dit fangne Hierte
 Forvoldte sligt.

Jeg seer ic.

Anden Scene.

Semira, og Costovius.

La Cosr. Jeg har fixeret mine Fiender. Lad
 os undflye dette bedrovelige Slot.

Sem. (See en gang, hvilken Dristighed!)
 Jeg skulle flygte med dig? Den som
 du forlader her, er Miraca: Jeg er
 Allinda.

ali Cosr. En haard Befaling har afvungen mit
 Hierte et haardt Samtykke.

Sem. Du er en Løgnere.

po Cosr. Ach! Dersom du troer mig at være skyldig
 dig, da fortørner du mig alt for me-
 get; Og dersom jeg er skyldig, qvæler
 du mig for meget.

Sem. Din artige Gemahl kand troste dig.

Cosr.

Cosr. Ah non dirmi così; tu sola, oh Dio!

Sei mia vita, mio ben.

Sem. Per sempre addio.

Cosr. Così mi lasci?

Sem. Alla tua sposa vanne,

Perche sprezzarla? E perche
a me fedele

Solo esser vuoi?

Cosr. Se tiraneggia un core

Non à ragione, o non la inten-
de amore.

Se al labbro mio non credi,

Cara nemica mia,

Apprimi il petto, e vedi

Qual sia l' amante cor.

Il cor dolente afflitto,

Ma d' ogni colpa privo;

Se pur non è delitto

Un innocente amor.

Se al &c.

SCE-

Cost. Ach! tael mig ikke saaledes til; Du eene, ach Himmel! er mit Liv og min Skat.

Sem. Far ævig vel.

Cost. Forlader du mig saaledes?

Sem. Gak til din Gemahl, hvorføre vil du foragte hende? Og hvorfor vil du alene være hende troe?

Cost. Naar et Hierte tyranniserer, besidder det enten ikke Fornuft, eller og det forstaaer sig ikke paa Kiærlighed.

Dersom du ikke troer min Mund,
Min kiære Uven,

Da aaben mit Bryst, og see
Hvorledes mit elskende Hierte er.

Mit Hierte er sorrhigfuld og be-
drøvet;

Men ellers frie for ald Skyld;

Dersom en uskyldig Kiærlighed
Ikke skal kaldes en Skyld.

Dersom ic.

Gre

SCENA III.

Semira , poi Asaf.

Sem. **P**artiffi al fine lo sleal; giust'
ira
Mi agita l' alma, e mi sorpren-
de il core.

Asaf. Alinda, e quale io miro
Da tuoi bei lumi folgorar lo
sdegno?

Sem. Vanne Asaf, non tentarmi.

Asaf. Oh Dei, che feci?
Qual fallo è in me?

Sem. Non più; mi occupa il core
La smania, ed il furor. Lungi
l' amore.

Ti sento ogn' ora in petto,
Povero amante core;
Nel tuo dubbioso amore
Languire, e palpitar.

Ma

Tredie Scene.

Semira, derefter Asaph.

Sem. Den Troeløse gif dog omsider bort;
En retfærdig Bredde tumler mit
Sind, og overvælder mit Hierte.

Asaph. Allinda, hvor seer jeg ikke Breden skine
ne ud af dine deylige Dyne?

Sem. Gaf din Bey, Asaph, og frist mig
ikke.

Asaph. Ach Himmel, hvad har jeg giort?
Hvad er min Skyld?

Sem. Tael ikke meere; Bredde og Galenskab
indtager mit Hierte. Kierlighed er
langt borte.

Jeg føler altid det stakkels for-
liebte Hierte

Alt forsincægte, og slaae

J mit Brynst,

Bed sin tvivlraadige Kierlighed.

Men

Ma se così t' affanna
 Un barbaro timore,
 Che fia, se traditore
 Lo giungi a ritrovar.

Ti sento &c.

SCENA IV.

Asaf, Gianguir, e Cosrovio con guardie.

Asaf. Quai sensi non intesi!
 (*Giungono Gian. e Cosr.*)

Gian. O tu mi segui
 All' ara nuziale, o va, spergiu-
 ro,

La pena ad aspettar tra i tuoi
 custodi.

Tu taci? In quel silenzio
 Già temo il nuovo inganno, e
 scorgo il primo.

Asaf. Mio Rè, si assolva, ch' ei testè
 giurommi

Efler Miraca il suo gran ben.

Cosr. Mendace!

(*Mette la mano sulla Sciabla.*)

Gian.

Men dersom en barbarisk Frygt
 Saaledes bedrøver dig,
 Hvad vil der blive af,
 Dersom det finder Forræderens
 igien.

Jeg føler altid ic.

Fjerde Scene.

Asaph, Janguir, og Costovius
 med Dagten.

Asaph. Hvad hørte jeg ikke der for Ord!

(Janguir og Costovius kom
 mer dertil.)

Jang. Enten følg med mig til Formælings-
 Alteret, eller gaa, Meeneedige, at for-
 bente din Straf blandt din Vagt. Du
 tier? Ved denne Taushed frygter jeg
 allerede et nyt Bedragerie, og erindrer
 det første.

Asaph. Min Konge, tilgiv det altsammen; thi
 nu nyelig har han soeret mig til, at
 Miraca var hans kæreste Skat.

Cost. Din Løgnere!

(Han griber til Kaarden.)

Cost.

Cost.

Gian. Che? Me presente anche la man
sul ferro?

Una carcero, iniquo - -

Gosr. E lacci, e morte
Soffrir saprò, non l'impostura
infame.

In Afaf, in Miraca

Non ò che oggetti di abominio,
e d'ira.

Si t'ingannai, Sultan; Ma que-
sto inganno

Fù rispetto di figlio; e se de-
litto

Lo vuoi; su via, (puniscimi a
tuo grado.

Ma da tuoi ingiusti aguati

Saprò forse sottrarmi. Andiam,
Soldati. (Parte.)

SCENA V.

Gianguir. Afaf.

Gian. **S**eguitelo, e sepolto in cieca
torre - - -

(Partono alcune guardie.)

Afaf.

an Jang. Hvad? Endog at gribe til Kaarden i
min Nærværelse? Et Fængsel, du U-
billige . . .

ra Cosr. Fængsel og Død fand jeg taale; Men
io, ikke et skammelig Bedragerie. Jeg
le- bærer ikke andet end Afstye og Brede
le- til Asaph og Miraca. Jeg har be-
a) draget dig, Sultan; Men dette Be-
m, dragerie var en sønlig Ærbødighed;
Dg dersom du vil ansee det som en Fors-
seelse; Vel an, straf mig som dig be-
hager. Men jeg skal maaskee vel vide
at undgaae dine uretfærdige Efterstræ-
besser. Soldater, lad os gaae.
(Han gaaer bort.)

Femte Scene.

Janguir, og Asaph.

ca. Jang. Følg ham efter, og begrav i et mørk
e.) Taarn . . . (Nogle af Dage
if. ten gaaer bort.)

E 2

Asaph.

Asaf. Pensa, Signor, che il principe
è tuo figlio.

Gian. Ubbidisca; e mi tema. Io son
deluso.

Asaf. Di altro non fosse reo?

Gian. Parla.

Asaf. Ne aggiungi
Tradito ancor. Duolmi accu-
sarti un figlio.

Ma se può d'Agrauscir, di cen-
to schiere

Andrà alla testa, e Mahobet il
fomenta.

Gian. Il suo destino è in mio potere.

Asaf. Udisti
Le sue minacce; e le irritate
squadre - - -

Giang. Taci. Tu parli al Rè, né pensi
al padre.

Pien d'ardir costante, e forte,
Non pavento il gran cimento;
Il furor d'avversa forte
Sono avvezzo a disprezzar.

Forte

Asaph. Betænk, Herre, at Prinszen er din
Søn.

Jang. Han bør adlyde og frygte mig. Jeg er
siveret.

Asaph. Er han ikke skyldig i andet?

Jang. Fael.

Asaph. Du kommer endnu ikke paa Forrædes-
riet. Det gjør mig ondt, at jeg skal
anklage din Søn for dig. Men dersom
han fandt komme ud af Agra,
gaaer han i Spidsen for hundrede Res-
gimenter Bevæbnede, og Mahobeth
ophidses ham.

Jang. Hans Skiebne staaer i min Magt.

Asaph. Hørte du hans Trudseler; Og de op-
hidsede Tropper " " "

Jang. Tie stille. Du taler til Kongen, og
tænker ikke paa Faderen.

Jeg er opfyldt med Driftighed,
Bestandighed og Styrke,
Og frygter ingen stor Prøve;
Jeg er vandt til at foragte
Den forventede Skiebnes Ka-
serie.

Forte sprone è a questo petto
 Del mio figlio il crudo aspetto;
 Che mi chiama alla vendetta
 Che m' affretta a trionfar.

Pien &c.

SCENA VI.

Zama, Gianguir, Asaf.

Zam. Non mai con più dolor venni
 al tuo aspetto.

*(Nel tempo che Gianguir vuol
 partire viene arrestato da Zu-
 ma.)*

Gian. Zama, perche?

Zam. Sottratto a i suoi custodi
 Si è il principe feroce.

Gian. Ei sol tanto potè?

Zam. Nò, che alla fuga
 Li costrinse dell' armi il primo
 duce.

Gian. Mahobet?

Zam. Fido a Cosrovio.

Asaf. A te fellone.

Giang.

Min Søns grumme Masiun!
 Giver Mod og Tilskyndelse i
 dette Hierte;
 Thi han kalder mig til Hevn,
 Og han skynder mig til at tri-
 umphere.

Jeg er ic.

Siette Scene.

Zama, Janguir, og Afaph.

Zama. Aldrig med større Bedrøvelse kom jeg
 for dit Masiun.

(I det Janguir vil gaae bort,
 bliver han holdt tilbage af
 Zama.)

Jang. Hvorfore, Zama?

Zama. Den grumme Prins er undkommen
 fra sin Bagt.

Jang. Kunde han formaae saa meget allene?

Zama. Nej, Generalen har kommet ham
 dertil.

Jang. Mahobeth?

Zama. Han er Cosrobis troe.

Afaph. Mod dig er han en Skielm.

Gian. Afaf, or fia tua cura,
Che il capo di colui quì a me si
rechi.

Eccoti il regio impronto.

(Gli da il Sigillo reale.)

Afaf. Celebre ossequio al grande onor
risponda.

(Parte con alcune guardie, poche restandone con Gianguir.)

Zam. Mio Gianguir, in qual duro
Varco sei posto, e forse io vi ti
spinsi,

Gian. Non lagrimar; pena sovraffa ai
rei.

Zam. Arridano alla speme i giusti Dei,

SCENA VII.

*Mahobet, con seguito di Soldatì col ferro
in mano, e detti.*

Mah. **L**e vie chiudete ad ogni passo,
o fidi,

Zam. Che fia?

Giang. Qual nuovo ardir? Tu qui col
ferro? *Mah.*

Jang. Mahph, nu skal du bære Omsorg for
at du kand bringe mig hans Hoved.
See der har du mit Kongel Geval.

(Han gir ham Seyglet.)

Mahph. Bid jeg med en berømmelig Lydighed
maa svare til den store Ære, mig be-
viises.

(Han gaaer bort med nogle af
Vagten, nogle faa af samme
bliver staaende ved Janguir.)

Jama. Paa hvilken haard Ven er du ikke kom-
men, min Janguir, og maaskee jeg
har drevet dig saa vidt.

Jang. Græd ikke, Straffen maa overkomme
de Skyldige.

Jama. Retfærdige Guder, bestyrk mit Haab.

Syvende Scene.

Mahobeth, med sit Folge af Soldater,
med Kaarden i Haanden, og
de forrige.

Mah. Vogt alle Indgange, mine Troe.

Jama. Hvad skal dette betyde?

Jang. Hvad er dette for nye Forbovenhed?
Du her med blotte Kuarde?

Mab. Mi s' infidia la vita.
 Esser tuo non può il cenno. I
 miei nimici
 Del real nome tuo
 Si abusano insolenti.
 Vieni tu in mia difesa, | e gli con-
 fondi,

Gian. Perfido, è mio il comando
 Tua morte - - -

Mab. Esser non potete. Altratu, dei
 Mercede ai miei servigi.
 Seguimi.

Zam. Ahime! Cresce il tumulto, e l' ar-
 mi
 Giungono amiche.

Mab. Alcuno
*(Vegonsi di lontano le' guàrcie
 reali in atto di avanzarsi. Al-
 lora volendo Gianguir por mano
 alla sciabla, Mabobet gli afferra
 il braccio colla sinistra, coll' alà
 tra alzando un pugnate, sta in
 atto d' immergerla nel petto di
 Gianguir.*

Non ardisca avanzarsi, o al pri-
 mo passo

Pria

I Mah. Man sætter mig efter Livet. Det
 fand umuelig være din Befaling. Mi-
 ne Fiender er saa uforstammet at mis-
 bruge dit Kongelige Navn. Kom du,
 tag mig i Forsvar og forstyrre dem.

1- Jang. Du Troeløse, det er min Befaling.
 Din Død . . .

ei Mah. Det kunde aldrig være. Du er mig
 en anden Belønning skyldig for mine
 Tjenester. Følg med mig.

r- Jama. Ach Gud bedre mig! Allarmen bliver
 større, og de allierede Tropper nær-
 mer sig.

Mah. Ingen

(Man seer den Kongelige Livs
 Vagt langt fra at nærme sig.
 Da Janguir vil gribe til Kaar-
 den, holder Mahobeth hans
 Arm fast med den venstre
 Haand: Med den anden løfter
 han en Dolk i Deyret, og vil
 støde den i Brystet, paa Jans-
 guir.)

bove at komme nærmere, eller jeg dræ-
 ber

Pria il vostro rege, e poi me
stesso io sveno.

Zam. Fermati.

Gian. Ah traditore.

Mah. Seguimi, e sia di scudo
La tua vita alla mia.

E poi vedrai se traditore io sia.

Gian. Ah Zama - - -

Zam. Oh ipolo - - oh Dio - -

*(Gianquir vien condotto via da
Mahobet tolto in mezzo dalle di
lui guardie, restando immobili
ai lati quelle del Sultano. Par-
tendo guarda Zama, che vo-
lendolo seguitare si ferma alla
prima occhiata di Mahobet.)*

Più che a salvezza, a rischio
Ti è l' altrui fede, e vano è il
pianto mio.

Non bastava a questo core
Il soffrir del fier rigore
La spietata tirannia;
Se di Stella iniqua, e ria
Non provava l' empietà.

ber ved den første Bevægelse I gjøre,
først eders Konge, og siden mig selv.

Zama. Holdt inde.

Jang. Ach Forræder:

Mah. Følg med mig, og lad dit Liv være et
Skjold for mit Liv. Siden skal du
see om jeg er en Forræder.

Jang. Ach Zama = " "

Zama. Ach Gemahl = " " Ach Him-
mel " " "

(Janguir bliver udtaget i Mid-
ten af sin Vagt, og fangen bort-
ført af Mahobeth; Sultanens
Vagt bliver staaende ved Si-
derne, uden at bevæge sig. I
det han gaaer bort, seer han
til Zama, som vil følge med,
men standser ved Mahobeths
første Øyekast.)

Andres Troeskab er dig meere til Fæ-
re, end til Sikkerhed, og min Graad
er forgiæves.

Det var ikke nok for dette Hierte
At taale det ubarmhiertige Ty-
rannie

Uf saa grum en Haarhed,
Uden det jo ogsaa skulle prøve
Den ubillige Himlens Brede.

Jeg

Del tormento ch' or io sento
 Non cred' io, che sia più forte
 Là nel regno della morte
 Il rigor; la crudeltà.

Non &c.

SCENA VIII.

Rotonda con galleria nel palazzo di
 Mahobet, con porta nel
 mezzo.

Semira, Asaf.

Sem. **L'** Cosrovio partì? Ne di Mi-
 raca
 Adempi gli sponsali?

Asaf. Il figlio ingrato,
 Ribelle al genitor, spergiuro ai
 numi,
 Alla testa di cento armate schie-
 re,
 Queste mura minaccia.

Sem. (Il cor mi trema.)

Asaf. Forse tu n' ai pietade? Alinda,
 Alinda, **Temo**

Jeg troer ikke at Haardhed og
Grumhed

Kand være større,
Hisset i de Dødes Rige,
End den Pine, jeg føler.

Det var ic.

Ottende Scene.

En rund Bygning med et Gal-
lerie i Mahobeths Pallads, med
en Port i Midten.

Semira, og Asaph.

Sem. Cosrovius gik bort? Og Formælin-
gen med Miraca bleve ikke fuld-
byrdet?

Asaph. Den utaknemmelige Søn, som er Re-
beller mod sin Fader, meenedig mod
Guderne, gaaer i Spidsen for hun-
drede Regimenter Bevæbnede, og truer
denne Fæstning med et Anfald.

Sem. (Mit Hierte skælver i mit Bryst.)

Asaph. Maaskee du har Medlidenhed til ham?
Alinda,

Temo in quello un rival.

Sem.

Prova ficura

Darò ben presto di sincero amore.

Asaf.

E che far pensi?

Sem.

In breve lo saprai.

Asaf.

E a me occulti i tuoi voti?

Sem.

Prosperi sien fin che saranno ignoti. *(Parte.)*

Asaf.

Ah t' intendo, crudel, Cosrovio è il solo

Oggetto all' amor tuo, ma del mio affanno

Una ingrata, e un rival si pentiranno.

Lasciami, o ciel pietoso,
Se non ti vuoi placar;
Lasciami respirar
Qualche momento.

Rendasi, col riposo,
Almeno il mio pensier
Abile, a sostener
Nuovo tormento.

Lasciami
SCENA

Allinda, Allinda, jeg frygter i ham en
Rival.

Sem. Jeg skal strax give en sikker Prøbe paa
en oprigtig Kiærlighed.

Asaph. Hvad har du da i Sinde at gjøre?

Sem. Det skal du indett kort Tiid faae at
vide.

Asaph. Holder du dine Raad skjulte for mig?

Sem. Saa længe de ere skjulte, lykkes de
best. (Sint gaaer bort.)

Asaph. Ach jeg forstaaer dig, du grumme, Cos-
rovius er den eeneste, som din Kiærlig-
hed er henvendt til; Men en Utaknem-
melig og en Rival skal komme til at
fortryde de Betyrninger, de forbolder
mig.

Lad mig, o milde Himmel,

Lad mig dog faae Luft

Et Dyeblik,

Om du ikke vil lade dig forsones.

Lad mine Tanker i det ringeste

Bed Hvile blive skicket igien

Til at taale

Min Piine.

Lad mig se.

Nient.

§

IA

SCENA IX.

Escono due servi di Mahobet, i quali nel mezo alla stanza stendono ricco tappeto con due origlieri per Gianguir.

Gianguir, e Mahobet con guardie.

Mah. Signor - - -

Gian. Pria che altro ascolti,
Di, Rè qui sono, o prigionier?

Mah. Quel sacro dover - - -

Gian. L' ai profanato. Io no tel
chiedgo,
Chiedgo la forte mia. Son tuoi
Soldati

Costoro, o son miei servi?

Mah. Per me, per loro ogni tuo cen-
no è legge.

Gian. A me quì Afaf, e la Sultana. Or
parla.

*(Partono due Soldati. Gianguir
si pone a sedere.)*

Mah. Quante volte in tua gloria, e in
tua difesa. Sparso

Tiende Scene.

li Tvende af Mahobeths Tjenere
kommer ud, hvilke udbreder midt i
Gemakket, et kostbar Teppe med
tvende Puder for Janguir.

Janguir, og Mahobeth med
Dagten.

Mah. Herre . . .

? Jang. Siig, førend jeg hører meere, om jeg
er din Konge, eller din Fange?

el Mah. Den hellige Skyldighed . . .

oi Jang. Har du vanhelliget. Jeg spørger dig
ikke derom; Jeg forlanger at vide min
Skæbne. Ere disse dine Soldater,
eller ere de mine Tjenere?

1- Mah. Enhver din Befaling er en Lov for mig
og for dennem.

Dr Jang. Lad Asaph og Sultaninden komme hid
til mig. Tal nu.

ir (Tvende Soldater gaaer bort.
Janguir sætter sig ned.)

in so Mah. Hvor ofte har jeg ikke udøst mit Blod
F 2 til

Sparso abbia il fangue, e quant
guerre estinte,

Tu il fai - - -

Gian. Ma tua perfidia or tutto adom
bra.

Mab. Chiami perfidia un atto
Di aspra necessità? Non di tutt
regia

L'asilo violai, per darti in man
Ad un figlio rubelle.

Gian. Ah questo figlio
Fà tutta la tua colpa, e il m
periglio.

Mab. Nulla o Rè ti sgomenti. Io fid
è forte - - -

SCENA X.

Zama, Afaf con seguito, e detti.

(*Gianguir levasi, e vada loro
incontro.*)

Gian. Duci, amico, consorte,
Or torno ad esser Rè

Zam. Teco respiro.

Gil

ant. til din Ære, og til dit Forsvar, og
 hvor mange førte Krige, du veed

on Jang. Men din Utroeskab fordunkler nu al-
 ting.

i tv Mah. Kalder du en Gierning af den yderste
 Nødvendighed Utroeskab? Jeg har ikke
 gjort Bold paa din Frie Stad dit
 Kønkelige Slot, for at overlevere dig
 i en oprøriske Søns Hænder.

m Jang. Ach denne Søn forholder al din Skyld,
 fidt og min Fare.

Mah. Frygt dig slet intet, o Konge. Troe
 og mandig skal jeg

Tiende Scene.

ti. Jama, Asaph med Følgeskab,
 og de forrige.

o (Janguir staaer op, og gaar dem i Møde.)

Jang. Anførere, Ben, Gemahl, nu kom
 intet jeg igien til at være Konge.

Re. Jama. Jeg kommer ogsaa til mig selv igien.

Gil F 3 Jang.

Gian. Lo scettro a me del militar comando.

(Siede di nuovo. Mahobet inchinandosi parte.)

Asaf. A un traditor lo fiderefti ancora?

(Torna con due Soldati, che portano uno il baston militare, e l'altro l'insegna generalizia sopra due bacili.)

Mah. Di cento, e cento lauri adorne,
e chiare

Ecco, o Signore, le onorate insegne.

Gian. Duce, molto finor per me tu oprasti,

E mia beneficenza assai ti rese.

Ma poichè esser ti piacque

Più che suddito al padre, amico
al figlio,

Vanne, perfido, a lui. Saprà
non tenta

Trovarti al fianco suo la mia
giust' ira.

Và. Un nimico di più non mi
spaventa.

Mah.

Jang. Bring mig den Kongel. Commandos
Svab.

(Han sætter sig paa nye. Mas
hobeth bukker sig, og gaaer
bort.)

Maph. Vilde du endnu forlade dig paa en Fors
ræder?

(Kommer tilbage med to Sol
dater, af hvilke den eene bær
Commando-Svaben, og den
anden General-Tegnene.)

Mah. See her, Herre, de berømmelige Fah
ner, omgivne med hundrede Laurbær
Greene.)

Jang. Du har, min General, hidindtil uds
rettet meget for mig, du har ogsaa
nødt nok mine Belaierninger. Men
siden du har fundet Behag i at være
meere en Søns Ven, end en Faders
Underdan, da gaa, Eroeløse, til ham.
Min retfærdige Brede skal ikke være
seen at finde dia ved hans Side. Gaa.
En Fiende forskrækker mig ikke meere.

Mah. Dar leggi è tuo, Mi è pena lieve,
 o Sire,
 Perder grado, e favor senza
 mia colpa.
 Saprò serbarmi nell' avversa
 forte
 Qual già fui nell' amica, eccel-
 so, e forte.

Al furor d' avversa forte
 Più non palpita, e non teme
 Chi s' avvezza, allor che freme,
 Il suo volto a sostener.

Scuola son d' un alma forte
 L' ire sue le più funeste,
 Come i nembi, e le tempeste
 Son la scuola del Nocchier.
 Al furor &c.

SCENA XI.

Gianguir, Zama, Asaf.

Zam. **P**iaccia alli Dei, che, tu non
 abbia ancora

Mah. Du har Magt at foreskrive mig Love.
 Det er mig en ringe Straf, o Konge,
 at miste min Betjening og din Gunst,
 uden at have begaaet nogen Forseelse.
 Jeg skal vise mig lige saa høyt og kiækt
 i Modgang, som i Medgang.

Hvo som, uforsagt, vænner
 sig til

At ansee Modgangs Kaserie,
 Naar samme snyser,
 Den skælver og frygter ikke
 meere.

Dens skadelige Brede
 Er en Skole for et kiækt Gemyt,
 Som Regn og Storm er den
 Søfarendes Skole.

Hvo som ic.

Ellevte Scene.

Janguir, Jama, og Asaph.

Jama. Guderne forbyde, o Konge, at du
 skulle

A pentirti o Signor.

Gian. Che? Ad un sol braccio
Stà obligata fortuna? Afaf in-
vitto,
Prendi. Tuo sia dell' armi il
primo impero.

*(Porge il bastone ad Afaf, che
lo prende inginocchiandosi, e
appresso Gianguir s' alza.)*

Afaf. Gli auspicj accetto ; ed ai tuoi
piedi avvinto
Trarotti il figlio.

Zam. La pietade in opra
Pria si ponga, o Signore, e quin-
di il ferro.

Gian. O sempre faggia, e' fida sposa.
Al figlio
Si offra nuovo perdono.

SCENA XII.

Semira, e detti.

Sem. **E** i guerre, e stragi
Volge in sua mente. Di-
farmar quell' ire

Mal

skulle have meere Marsag til Fortrydelse.

Jang. Hvad? Er Lykken da bundet til eens Arm alleene? Uovervindelige Asaph, tag herimod. Du skal have den øverste Commando over min Krigshær.

(Han overleverer Commando Staven til Asaph, som tager imod den paa Knæ, og staaer siden op hos Janguir.)

Asaph. Jeg tager imod denne Commando, og vil levere din Søn bunden ved dine Fødder.

Jama. Brug først Medlidenhed, Herre, og siden Sverdet.

Jang. Ach Gemahl, du er altid forstandig og troe. Min Søn skal nyde Pardon paa nye.

Løbte Scene.

Semira, og de forrige.

Sem. Han pønser ikke paa andet end Krig og Nederlag. Du skulle ikke saa let dempe sig Forbistrelse, dersom jeg ikke

Mal senza me potresti. Alinda
il puotè,

E se grato ti fia, lo vuole ancora.

Gian. Affai prometti, o donna.

Sem. E più farò. Che se non sdegni
udirmi

Saprai, che nel tuo campo
Stà fellonia.

Asaf. (Che mai dirà? Che tenta?)

Gian. Cieli? E a te chi affidò trame
fi inique?

Sem. Tuo figlio in vano amor fòlle,
è perduto.

Zam. Ti amerebbe egli forse?

Sem. E del rifiuto
Di tua figlia real, son io, Sul-
tana

L'innocente cagion,

Zam. L'ami tu ancora?

Sem. Lo sà Asaf, e il dica.

Gian. Gran cose in pochi accenti. Al
tuo Rè solo

Parlerai men guardinga. Asaf
parti.

Ritirati, idol mio.

(Partono Zama ed Asaf.)

Sem.

ikke var. Allinda kunde gjøre det, i Fald dig behagede, og hun vil endnu gjøre det.

Jang. Dvinde, du lover meget.

Sem. Jeg vil endnu gjøre meere. Jeg skal fortælle dig, i fald du ikke vredes ved at høre mig, at der er Forræderie i din Læyr.

Asaph. (Hvad vil hun vel sige? Hvad understaaer hun sig nu?)

Jang. Himmel! Hvem har betroet dig slige skammelige Anslag?

Sem. Din uforstandige Son er gandske be-
daaret af en forsængelig Kierlighed.

Zama. Maaskee han elsker dig?

Sem. Sultaninde, jeg er den uskyldige Aarsage til det Afslag din Kongel. Daatter har faaet.

Zama. Elsker du ham ogsaa?

Sem. Det veed Asaph, lad ham sige det.

Jang. Store Ting med faa Ord. Du skal tale mindre forsigtig med din Konge alene. Asaph, gaaf bort. Gaaf til Side, min Skat.

Zama og Asaph gaaer bort.
Semira.

Sem. Le trame, i mezi
 Tutti ti narrerò. Confonde-
 rassi
 Allor ch' ei ti udirà. Ma' s' ei
 perfiste,
 A un lampo del mio ciglio
 Vedrai l' armi cader di mano
 al figlio.

(Parte Gianguir.)

Da me che più volete,
 Barbare stelle ingrante,
 Cessate, oh dio, cessate,
 Ch' è troppa crudeltà.

Se delle mie vedeste
 Sciagure più funeste;
 Anime innamorate,
 Ditelo voi per me.

Da me &c.

Fine dell' Atto Secondo.

ATTO

Dem. Alle deres Anslag og Midler vil jeg fortælle dig. Han skal blive forvirret, naar han hører det af dig; Men dersom han endda farer fort, skal du saae at see Baabneue falde af Hænderne paa din Son, ved et Glimt af mit Ansigt. (Janguir gaaer bort.)

Barbariske og uskionsomme
Guder,

Hvad forlanger I meere af mig,
Holdt op, ach Himmel, holdt op,
Det er alt for stor en Grumhed
Dersom I saae
Mine bedroveligste Ulykker;
Korliebte Siæle,
Siig det for mig.

Ende paa den anden Act.

Tredie

ATTO TERZO.

SCENA PRIMA.

Campagna intorno ad Agra, la cui gran porta con ponte vedesi all' uno dei fianchi. Dall' altra parte accampamenti militari. In fondo monte ingombrato da tende, e Soldati. Apertasi la porta della Città, n' escono le guardie reali, con Gianguir, che va verso Cosrovio.

Cosrovio, Gianguir, Soldati.

Cosr. **D**uci, stien sotto l' armi
Le schiere. Ecco il tiranno!

(Vedendo venir Gianguir.)

Venga egli pur, comincierò il mio regno.

Gian. Mal lo cominci, iniquo,
E n' è pietà. Ma se Miraca, e
regno

Non

Tredie Act.

Første Scene.

En Mark ved Algra, hvis store
 Port med Broe man seer ved den eene
 af Siderne. Ved den anden Side cam-
 perende Soldater. Bag paa Theatro
 et Bierg besat med Telter og Soldater.
 Stads-Porten aabnes, ud af hvilket
 Janguir kommer med den Kongelige
 Bagt, som gaaer imod
 Cosrovis.

Cosrovis, Janguir, og Soldater.

Cosr. **A**nsførere, lad Tropperne staae
 under Gebehr. See der har
 vi Tyrannen!

(I det han seer Janguir komme.)

Had ham kuns komme, jeg vil begynde
 min Regiering.

Jang. Du Ubillige, begynder den slet, og jeg
 ynkes ret over dig. Men dersom du
 ikke vil have Miraca og Riget skilt fra
 hinana

Non vuoi disgiunti, ambi fian
tuoi, od ambi
Avrà per pena tua figlio più
degnò.

Cosr. Che? fai pur che Akebar la-
scio morendo

In Gianguir un ribelle, in me
l'erede.

Il tuo esempio mi ascolve. E'
ver; son figlio;

Ma tu padre migliore esser do-
vevi,

Nè arrogarti, altero,
Fin fulli affetti miei forza, ed
impero.

Gian. Sò, che un mal nato amor fa
le tue colpe.

Ma ingannato tu sei: ti spreza
Alinda.

Cosr. Non lo credo a Gianguir.

Gian. Ma se altri affetti

Ti giuri Alinda; e il tuo dover
t'imponga?

Cosr. Sdeghnerò regno, e vità; e porrò
l'armi.

Ma a te, Sultan, nol crederò
 giammai. *Gian.*

hinanden, da skal de begge være dine, eller min værdigste Søn skal have begge Deele til Straf for dig.

Cofr. Hvad? Veed du vel at Alkebar efter lod i Zanguir en Rebeller, og i mig en Arving. Dit Exempel friekender mig. Det er sandt, jeg er en Søn; Men du burde være én bedre Fader. Brout ikke, du Stolte; Din Vælde og Regiering beroer paa mine Affecter.

Zang. Jeg veed, at en slet opkommen Rivalighed er Aarsag til dine Forseelser. Men du er fixeret: Allinda foragter dig.

Cofr. Deri troer jeg ikke Zanguir.

Zang. Men dersom Allinda bekræfter dig med Sed sine andre Tilbøveligheder, og du bliver tvungen til at troe det?

Cofr. Jeg vil foragte Rige og Livet, og jeg vil nedlægge Vaaben. Men aldrig vil jeg troe dig, Sultan.

Gian. A te stesso ben tosto il crederai.

(Gianguirgà versa la porta della Città, da cui fa uscire Semira.)

SCENA II.

Semira, e Detti.

Gian. **C**osrovio, eccoti Alinda. A lei nel volto

Leggi il suo cor, se non ti basta il guardo.

Cosr. E' possibil che a tanto Giunga tua sconoscenza, ingrata donna!

Sem. Tu mal conosci Alinda. Ella detesta

Esser di fellonia sprone, e mercede

Afar-abbia sua stima, abbia sua fede.

Cosr. Son fuor di me.

Gian. Così ti parla Alinda?

Sem. Parla Alinda così, ma non Semira.

Gian.

Jang. Du skal snart troe dig selv.

(Jangyir gaaer hen imod Stads-Porten, og lader Semira komme ud af samme.)

Anden Scene.

Semira, og de forrige.

Jang. Cosrobis, see der har du Allinda. Læs nu hendes Hjerte af hendes Ansigt, i fald du ikke har nok af et Dye-kast.

Cosr. Er det mueligt, at din Uerkjendtlighed, kand gaae saa vidt, utafnemmelige Fruentimmer!

Sem. Du kiender slet Allinda. Hun bær en Afstye for at være en Tilskyndelse og Belønning for Forræderie. Asaph har hendes Høyagtelse og hendes Erve.

Cosr. Jeg er uden for mig selv.

Jang. Taler Allinda dig saaledes til?

Sem. Saaledes taler Allinda, men ikke Semira.

Gian. Semira?

Sem. In questo nome
Riconosci, o Gianguir, dell' in-
felice

Badur la figlia. Dei germani
suoi.

Del genitor per tua ambizion
fù priva.

Mi vendica un inganno.

Son col mio sposo al fine,

(Passa nel campo di Cosrovio.)

E a celebrar verremo

Lieto imeneo; ma sulle tue
ruine.

Cosr. Respiro.

Gian. Or l' arti intendo.

Perfidi, vi saprò punire in breve

Cosr. Quivi è vano il garrir. Cam-
pion già sono

Dell' odio di Semira, e del mio
trono.

Nè conosco in Gianguir, che il
mio tiranno.

Guerra - - -

Gian. L' avrai. Crescete, empj, a mio
danno.

Tutti

Jang. Semira?

Sem. Under dette Navn kand du, Janguir
kiende den ullyksalige Badurs Daatter
igien. Ved din Vergierrighed blev
hun skildt ved sine Brødre, og ved sin
Fader. Ved et Bedragerie hevner
jeg mig. Endelig er jeg nu med min
Gemahl,

(Gaaer over i Costrovii Leyr.)
og kommer for at helligholde den glæ-
delige Formæling; men til din Under-
gang.

Cost. Jeg faaer Liv igien.

Jang. Nu mærker jeg Konsterne, Meeneedes-
re, jeg skal inden en kort Tid vide at
straffe jer.

Cost. Snak er forgiæves her. Jeg er alle-
rede Geyer-Herre af Semiræ Had, og
af min Trone; J. Janguir erkliender jeg
ikke anden end min Tyran. Krig . . .

Jang. Det skal du faae. Formeer eder, Na-
gudelige, til min Fordervelse.

Tutti nemici, e rei,
 Tutti tremar dovrete;
 Perfidi, lo sapete,
 E m' insultate ancor.

Che barbaro governo
 Fannó dell' alma mia
 Sdegno; rimorso interno,
 Amore, e gelosia.
 Non à più furie averno
 Per lacerarmi il cor.

Tutti &c.

SCENA III.

Cosrovio, Semira.

Cosr. Mio ben!
Sem. Cor mio!
Cosr. Col sospettarti infida
 Quanto fui ingiusto?
Sem. Ed io, quanto ti offesi
 Col mostrarmi gelosa.
Cosr. Ahi me! Lasciarti
 Senza un grave dolor non fa
 quest' alma.

Sem.

Alle Fiender, og Sandskyldige,
 J skal alle skielve;
 J veed det, Meeneedere,
 Og endda fortørner J mig.

Hvor barbarisk regierer ikke
 Brede, inderlig Fortrydelse,
 Ricerlighed og Jaloufie.
 Min Siæl.

Helvede har ikke flere Furier
 Til at sønderlide mit Hierte.

Alle Fiender ic.

Tredie Scene.

Cosrovius, og Semira.

Cosr. Min Skat!

Sem. Mit Hierte!

Cosr. Hvor har jeg ikke været ubillig! ved at
 tvivle om din Troeskab?

Sem. Og jeg, hvor høylig har jeg ikke for-
 tøret dig med min Jaloufie.

Cosr. Ach Gud bedre mig! Mit Hierte kand
 ikke forlade dig uden stor Sorg.

G S

Sem.

Sem. Ah tu corri tra l'armi. Ah troppo infauite

Mie bramate vendette.

Cofr. E tu sospiri?

Soffri, idol mio, l'amara
Necessità. Si dee pagnar.

Sem. Sì, vanne,

Mio ben, mio difensor. Combatti; e pensa,

Che difendi la mia nella tua vita.

Cofr. Addio. Sì, mia farà Semira, e regno,

Se mi seguono in campo amore,
e sdegno (Parte.

SCENA IV.

Semira.

Parte Cofrovio, e della mia
vendetta

Parte ministro. Ah che di averlo esposto

A sì fiero cimento

Il sangue per l'orror gelar mi sento.

Cigno

2- Sem. Ach du løber i Geveyr. Ach min alt
for ulykkelig forlangte Hevn.

1- Cosr. Du sukker : Saal dog, min Engel,
den haarde Nødvendighed. Jeg maa
stride.

2- Sem. Ja, gaa, min Skat, min Forsvarer.
Strid; Og betænk at du i dit Liv fors
svarer mit.

1- Cosr. Far vel . . . Ja, Semira og Riget
skal høre mig til, dersom Kiærlighed og
Hevn følger mig i Feldten.

(Han gaaer bort.)

Fjerde Scene.

Semira.

1- Cosrobius gaaer bort, og han gaaer
hen, for at efterkomme min Hevn.
Ach jeg fornemmer mit Blod iisner i
mig af Skræk, fordi jeg har udsat ham
saa haard en Prøve.

Svanen

1. Cigno a morir vicino,
Lieto del suo destino,
Dolce cantando v'è.
L'aura si tace, e l'onda,
Nè muovesi una fronda,
In segno di pietà.

Muoro contenta anch' io;
Che il Fato all' Idol mio
Alfin mi renderà.

Cigno &c.

SCENA V.

Cortile nel Palazzo imperiale.

Zama, ed *Asaf* con sciabla alla mano

Asaf. **V**into an gli avversi Dei; sconfitto è il campo

Zam. Cieli! E il Sultan?

Asaf. Prigione.

Zam. E tu qui

In Agra?

Asaf. Rapito dalla turba.

Zam. Ah tu dovevi

Difenderlo, o morir.

Asaf.

Svanen, naar den skal døe,
 Er lystig ved sin Skiebne,
 Og gaaer og synger behagelig.
 Luften og Vandet tier,
 Og der bevæger sig ikke et Løb,
 Til Tegn af Medlidenhed.
 Jeg døer ogsaa fornøyet;
 Thi Skiebnen skal dog omsider
 Bringe mig igien til min Skat.

Svanen, 2c.

&c.

Femte Scene.

En Borggaard i det Kæyserlige
 Pallads.

Tama, og Asaph med Kaarden
 i Haanden.

Asaph. De fortrædelige Guder har vundet
 Geyer. Krigshæren er slagen.

Tama. Himmel! Og Sultanen?

Asaph. Er fangen.

Tama. Og du er her i Agra?

Asaph. Jeg har revet mig løs fra Skaren.

Tama. Ach du burde tage ham i Forsvar, eller
 døe.

Asaph.

Asaph

Asaf. Vivendo posso
 Essere utile a tutti.
 Agra difenderò. Nè i mali
 miei
 Mi anno oppresso così.
Zam. V'è, un vil tu sei.

Asaf. Non mi dir, che un vil io sia;
 Di più tosto, ch' il crudele,
 Fier destin, la forte ria
 Vuole, oh Dio, vedermi oppresso
 Ma non farmi traditor.

La speranza ancor mi resta,
 E mi sento ancor nel seno
 Tutto intero il mio valor.
 Non &c.

SCENA VI.

Zama, poi Gianguir, Mahobet e guardie.

Zam. In ceppi il mio Signor?
 (*Giunge Gianguir parlando
 con Mahobet.*)

Gian.

Asaph. Naar jeg lever, kand jeg være alle til
Nytt. Jeg vil forsvare Ugra. Mi-
ne Ulykker har ikke saa slet nedslaget
mig.

Zama. Gaf, du er en Nederdrægtig.

Asaph. Siig ikke, at jeg er en Neder-
drægtig;

Siig snarere, at den grumme
Og haarde Skæbne, den onde
Lykke

Vil, ach Himmel, underkue
mig;

Men ikke giøre mig til en For-
ræder.

Jeg har endnu Haab til overs,
Og jeg fornemmer endnu
Udmin Tapperhed i mit Hierte.
Siig ikke, ic.

Siette Scene.

Zama, derefter Janguir, Mahobeth,
og Dagten.

Zama. Min Herre i Lænker?

(Janguir kommer tilgaaende,
talende med Mahobeth.)

Jang.

Gian. Nò, del passato.
Non mi far sovvenire. E gra-
do, e amore
Ti rendo.

Zam. Oh Dei! Mio Rè, tu in liber-
tade?

Qual braccio a te l' à resa?

Gian. Quel donde men l' attesi. Il
generoso

Mahobet me sottrasse al mio
periglio.

E cangiò in ceppi i suoi trionfi
al figlio.

Zam. Duce, e amico fedel.

Mah. Quello che io feci
Era al mio Rè dovuto, e all' o-
nor mio.

Zam. Ma Cosrovio che fa?

Gian. Trai ceppi suoi
In van perdono attende.

Zam. E questo solo
Degno è di te.

Gian. Quel perfido n' è indegno.

Zam. Quanto più offeso sei, sia più
pietoso.

Gian. Necessaria è sua morte al mio
riposo. *Zam.*

Jang. Ney, ihuform mig ikke det Forbigangne. Jeg giver dig din Betiening og min Bevaagenhed igien.

Jama. Ach Himmet, min Konge, er du i Frihed? Hvad for en Arm har givet dig den igien.

Jang. Den som jeg mindst ventede det af. Den ædelmodige Asaph unddrog mig Faren, og forandrede sin Triumph med at lægge min Son i Lænker.

Jama. Anfører, og troe Ven.

Mah. Det som jeg gjorde, var jeg min Kottege og min egen Ære skyldig.

Jama. Men hvorledes gader det Costobio?

Jang. Han venter forgiaeves Pardon i sine Lænker.

Jama. Og dette er du alleene værdig til at give.

Jang. Den Meeneedere er det ikke værd.

Jama. Jo meere du er blevet fortæret, jo meere medlidende maa du være.

Jang. Hans Død er fornøden for min Kongelighed.

Zam. Amico il Fato
 Mi guida in porto ;
 Ma il figlio ingrato
 Mi fa languir.

Ma renda amore,
 Per mio conforto,
 Lieve il dolore,
 S' ei dee perir.

Amico &c.

SCENA VII.

Gianguir , Mahobet.

Mah. Signor, non giudicarmi ancor
 ribelle,
 Se ripiglio in favor di un infelice,
 Amicizia, e pietà.

Gian. Che? Tu in difesa
 Di quel rebel mi parleresti an-
 cora?
 In esempio al Mogol giusto è
 ch' ei mora.

Mah.

Tama. Min gunstige Skiebne
 Fører mig i Havnen;
 Men den utaknemmelige Søn
 Kommer mig til at forsmægte.

Men Skiebne's Omsorg
 For min Trøst,
 Vil forringe min Smerte,
 Der som han omkommer.

Min gunstige ic.

Syvende Scene.

Janguir, og Mahobeth.

Mah. Herre, hold mig endnu ikke for en
 Oprører, i fald jeg paa nye facts
 ter Rærlighed og Medlidenhed for en
 Ulykkelig.

Jang. Hvad? ville du endnu tale mig til om
 Forsvar for denne Oprører? Det er
 billigt at han døer til Exempel for Mo-
 gol.

Da

Mahob:

Mab. Ma forse questa morte
Sara di nuove stragi a te fecon-
da.
Pensaci, e la pietà l'empio con-
fonda

L' amico adorato,
Morra già t' intendo;
Ma forse morendo
Vendetta farà.

Qual padre in clemente
Un figlio condanni,
Ch' e forse innocente,
Che colpa non à.

L' amico

SCENA VIII.

Gianguir poi Cosrovio.

Gian. Guardie, a me il real seggio.
A me Cosrovio.

(Vien recato a Gianguir il seggio imperiale e si pone a sedere.)

Alcun

Tua

Maab. Men maaskee denne Død vil drage fleere
Nederlage efter sig. Betænk dig,
og lad din Medlidenhed gjøre denne U-
gudelige skamfuld.

Jeg merker allerede,
At den saa høyt elskte Ben skal
døe;
Men hans Død
Vil maaskee forvolde Hevn.

Som en ubarmhiertig Fader
Fordømmer du en Søn,
Der maaskee er uskyldig,
Og ingen Brøde har.

Jeg merker

Attende Scene.

(Janguir) detester Cosrovius.

Jang. Soldater, bring mig den Kongelige
Stoel; Og lad Cosrovius kom-
me til mig.

(Stolen bliver leveret Janguir
som sætter sig ned.)

Tua dignità sostieni, o Rè ol-
traggiato.

*(Giunge Cosrovio preceduto dalle
guardie al suono di lugubre sin-
fonia.)*

Cosr. Oh ai miei lumi, oh al mio cor.
vista penosa!

Gian. *(Comincia a sbigottir l' alma
orgogliosa.)*

Cosr. Eccomi a te, tiranno. I mali
tuoi,

Vendica in me. Dà il colmo
a tua fierezza

Gian. Giusto è. Sol manca a questa
Tragica pompa - - -

Cosr. Intendo; la mia testa.

Gian. Il suo fregio maggior, la tua al-
tezza,

E la perfidia tua abbian quel
fine

Che macchinasti. Olà Soldati.
(Le guardie si accostano.)

Cosr. E sei
Tu il figlio di Akebar? Ne u-
surpi il trono,
Ma non n' ai il cor.

Gian.

Du maa bestyrke din Værdighed, for
tørnede Konge.

(Cosrovius kommer dertil, med
Vagten, som gaaer foran, ved
en sørgelig Musik.)

Cosr. Ach hvilket paaagtig Syn for mine
Dyne og for mit Hierte!

Jang. (Den stolte og overmodige Siæl be-
gynder at forskrækkes.)

Cosr. Her er jeg Tyran. Hev nu dine U-
lykker paa mig. Lad din Grumhed stige
til den høieste Spidse.

Jang. Det er billigt. Der fattes alleneſte til
denne sørgelige Ceremonie . . .

Cosr. Jeg forſtaaer nok; Mit Hoved.

Jang. Dets største Zirat. Din Stolthed og
din Utroeskab har nu den Ende, som
du selv har spundet paa. Holla Sol-
dater. (Vagten nærmer sig.)

Cosr. Er du Akbars Son? Du besidder
vel hans Trone; Men du har ikke hans
Hierte.

Gian. Partite, e dell' atroce
Colpo non sia, che spettatore
il sole.

*(Le guardie partono, e Gianguir
si leva e impugna la sciabla.)*

Cosr. O fera, o mostro, o non mai
padre. Il mio
Carnefice già scorgo. Altra
non vi era,
Morte per atterrirmi. Or l'ai
trovata.

*Ah, or si, che vissi, e reo mo-
rò, che prima
Non è purgato di tal furia il
mondo.*

Gian. Vi è tempo ancor. Prendi em-
pio figlio, e fazia

*(Getta la sciabla a pie' di Cosro-
vio.)*

Tua rabbia. Al trono ascendi
Sul cadavere mio. Troncane
il capo.

Strappane la corona,
Che usurpo, e del mio sangue
Stillante ancora, a te ne cingi
il crine,

Cosr.

Jang. Gaaer bort, ingen uden Solen skal
skue dette skrækkelige Sald.

(Vagten gaaer bort, og Jang
guir staaer op og griber til
Knaarden.)

Cosr. O Grumme, o Bannskabning, o al-
drig min Fader. Jeg seer allerede
min Bodel. Var der ingen anden
Dod at udslutte mig ved; Nu har du
fundet den. Ach, nu vel an, jeg har
da levet, og skal døe skyldig, uden at
have reenset Verden fra sliq en Furie.

Jang. Det er endnu Tid. Tag, ugudelige
Søn, og mæt

(Han kaster Knaarden for Cosr
ovis Fødder.)

din Galenskab. Bestiig Tronen paa
mit døde Legeme. Hug mit Hoved
deraf. Riv min Crone pefraf med
Magt, og omgiv din Tisse med mit
endnu deraf dryppende Blod.

Cosr. (Giusto ciel, quale orror!)

Gian. Chi ti ritiene?

Soli qui fiam. Sicuro è il tuo delitto.

Cosr. Ah troppo offeso, e troppo Buon padre. Il troppo reo

(*Rende la sciabla a Gianguir.*)

Cosrovio eccoti al piè. Di essermi padre

Scordati al fine. Io non son più tuo figlio.

(*S' inginocchia.*)

Gian. (Le tue lacrime ascondi, o debil ciglio.)

SCENA IX.

Semira, e Detti.

Sem. (Che veggo! e qual viltade, Cosrovio?)

(*Alla voce di Semira Cosrovio si leva.*)

Cosr. Oh Dei! Semira,
In qual punto giungesti.
chiedea morte,

Io
E

Cofr. (Retfærdige Himmel, hvilken For-
 stræffelse!)

Jang. Hvem holder dig tilbage? Vi ere her
 allene. Din Forseelse har intet at
 frygte for.

Cofr. Ach alt for fortørnede og alt for gode
 Fader. Den alt for skyldige Son.

(Giver Janguir Kaarden tilbage.)

Cosrovius seer du her for dine Fodder.

Forglem dog endelig at være min Fa-
 der. Jeg er ikke meere din Son.

(Falder paa Knæe.)

Jang. (Stiul dine Taare, o skrøbelige Ansigt.)

Tiende Scene.

Semira, og de forrige.

Sem. (Hvad seer jeg!) hvilken Nederdrægs-
 tighed, Cosrovius?

(Cosrovius staaer op ved Sem-
 iræ Køst.)

Cofr. Ach Himmel! Semira, paa hvad for
 en

E mio riposo era lasciarti in vita.

Sem. Tu morir senza me? Gianguir

non credo

A tal segno crudel.

Cosr. Non ascoltarla.

Gian. Entrambi appagherò. Comu-
ne intanto

E rimorso vi lascio, e pena, e

pianto.

Cosr. Che facesti, mio ben?

Sem. Vuò morte anch' io.

Tu morir senza me?

Cosr. Taci, idol mio.

Luci adorate,

Torbide; e meste

Non vi girate

Serene, e liete

Forza accrescete

Al mio valor.

Forse al periglio

Cangiar consiglio

Dovrà quel cor.

Luci &c.

SCE-

en Tid, er du kommen her? Jeg forlangte at døe, og min Trost var at efterlade dig i Live.

Sem. Du ville døe uden med mig? Jeg troer ikke Janguir, at være saa grim.

Cofr. Hør ikke efter hvad hun siger.

Jang. Jeg vil fornøye eder begge. Jeg overlader eder imidlertid til fælleds Fortrydelse, Svrig og Graad.

(Han gaaer bort.)

Cofr. Hvad har du gjort, min Skat?

Sem. Jeg vil ogsaa døe. Du skulle døe uden mig?

Cofr. Tie stille, min Skat.

Allerficereste Dyne,
Seer ikke saa dunkle
Og sörriqfulde ud;
J sætter nye Kræfter
Til min Styrke,
Naar J ere klare og glade.
Skal dette Hierte,
Maaskee ved Foren,
Forandre sine Anslag.

Lien

SCENA X.

Gianguir , Cosrovio , Semira , Zama ,
Mahobet, Afaf, e guardie.

(Gianguir , e Zama vanno al trono.)

Sem. Poco a soffrir ne resta.

Cosr. Estremo male
Questo à di ben , ch' è breve.

Gian. A te dei rei,
Zama, lascio il destin. Figlia, e
fratello,
Me pur, te stessa ancor vendica
in loro.

Zam. Memorabil farà la mia vendetta,
Qual la merta il lor fallo. Udite
ingrati,
Scordo le offese, e quanto opra-
ste, iniqui.
E acciò che al vostro amor nulla
più turbi
Le speranze, i riposi,
L' un dell' altra godete amanti,
e sposi.

(Scendono dal trono.)

Cosr.

Tiende Scene.

En Keyserlig Sal, med
en Throne.

Janguir, Cosrovius, Semira, Zama,
Mahobeth, Asaph, og Dagren.

(Janguir og Zama gaaer til Tronen.)

Sem. Vi har endnu noget at udstaae.

Cosr. Dette sidste Onde har det Gode med
sig, at det varer kunns kort.

Jang. Jeg overlader til dig, Zama, de Skyldiges
Skæbne. Hevn din Daatter
og Broder, mig tillige, og dig selv med
paa dem.

Zama. Min Hevn skal blive merkværdig, ef-
tersom deres Forseelse fortienet. Ho-
rer, I Uafuæmmelige, jeg forglem-
mer de Fortørnelser og aldt det Jubil-
lige har gjort. Og paa det ikke noget
skal forstyrre Haabet og Koeligheden i
eders Riearlighed, da glædes den eene
ved den anden, som Elskende og Ge-
mabler.

(De stiger ned fra Tronen.)

Cosr.

Cosr. Or conosco il mio error.
Sem. Sorpresa, è vinta
 Da sì estrema bontà - - -

Gian. Mahobet.

Mab. E questo
 Il più illustre, Signor, dei giorni
 tuoi.

Asaf. (Datti omai pace, altro non puoi,
 cor mio.)

Cosr. Ah madre, ah genitor.

Zam. Più non si parli
 Che di gioje, e di amor. Vieni
 al mio seno.

Gian. Ti abbraccio, e ti perdono.
 Semira, a te rendo l'amante, e
 il trono.

C O R O.

Ritorni di pace.
 L' amico sereno.
 Già tutto il mio seno.
 Innonda il piacer.

IL FINE.

- Cost. Nu kiender jeg min Bildfarelse.
 Sem. Overvældet og overvundet af saa stor
 en Godhed
 Jang. Mahobeth.
 Mah. Denne er den herligste Dag, Herre,
 af dit heele Liv.
 Asaph. (Giv dig nu tilfreds, mit Hierte, du
 fand ikke andet.)
 Cost. Ach Moder, ach Fader.
 Zama. Man tale nu ikke om andet, ehd Glæde
 og Kiærlighed. Kom og lad mig
 omfavne dig.
 Jang. Jeg omfavner dig, og tilgiver dig din
 Forseelse. Semira, jeg giver dig din
 Elskere igien og Thronen.

Chorus.

Kom igien, kiære Fred,
 Med klart Bænr.
 Glæde oversvømmer allerede
 Mit gandske Hierte.

E N D E.

